दैनिक
महावृत्त
E-Mail:dainikmhavratt@gmail.com
संपादक-अशोक हनवते.मो-9421094991,7264079990

लातूर वर्ष ३ रे अंक २२४ वा गुरूवार दि.०८ फेब्रुवारी २०२४ पृष्ठे ४ स्वागत मूल्य २ रू.

Bharat Chandak
SATYA ELECTRICALS
Tapadia Market, Chain Sukh Road, Latur-413512
Ph :(O) 243678, 244458, 250776, (R) 242018
Email:satyaelectricals@rediffmail.com

शरद पवार गटाला नवं नाव मिळालं. 'या' नावाने ओळखला जाणार पक्ष

मुंबई–शरद पवार गटाला नवं नाव मिळालंय. 'राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टी–शरदचंद्र पवार' असं नवं नाव पवार गटाला मिळालंय. राज्यसभा निवडणुकीसाठी हे नवं नाव निवडणूक आयोगाकडून देण्यात आलंय. राष्ट्रवादीच्या शरद पवार गटानं निवडणूक आयोगाकडे नवीन पक्षासाठी तीन नावांचा प्रस्ताव दिला होता. तिन्ही नावांमध्ये राष्ट्रवादी काँग्रेससह शरद पवारांचा उल्लेख करण्यात आला होता. त्यामध्ये पहिलं नाव 'राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टी–शरदचंद्र पवार' असं देण्यात आलं होतं. तर 'वटवृक्ष' या चिन्हासाठी शरद पवार आग्रही असल्याची माहिती सूत्रांनी दिलीय.

या तीन नावांचे होते पर्याय

शिवसेनेच्या फुटीनंतर ज्याप्रमाणे उद्धव ठाकरेंचं नाव त्यांच्या पक्षाच्या नावात आहे तसं नवीन पक्षाचे नाव घेताना पक्षाच्या नावात शरद पवार नाव असावे यासाठी शरद पवार गटाचे अनेक नेते आग्रही होते. शरद पवारांच्या गटाने जी नावं निवडणूक आयोगाकडे दिली होती त्यात शरद पवार असं नाव असावं यावर एकमत होतं. यासाठी तीन नावांचा पर्यायावर विचार करण्यात आला. 'राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टी–शरदचंद्र पवार', राष्ट्रवादी शरद पवार' आणि 'शरद पवार स्वाभिमानी पक्ष' अशा तीन नावांवर बैठकीत चर्चा करण्यात आली.. यपैकी 'राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टी–शरदचंद्र पवार' हे नाव निवडणूक आयोगाकडे पाठवण्यात आलं. निवडणूक आयोगाने या नावाला मान्यता दिली आहे.

निवडणूक आयोगाचा निकाल

२५ वर्ष शरद पवारांच्या ताब्यात असलेला राष्ट्रवादी पक्ष फक्त ७ महिन्यात चिन्हासहित अजित पवारांना मिळाला. निवडणूक आयोगानं राष्ट्रवादी काँग्रेस पक्ष आणि चिन्ह अजित पवार गटाचंच असल्याचा निर्णय दिला. शरद पवार गटासाठी हा मोठा धक्का होता. राष्ट्रवादीतल्या फुटीनंतर पक्ष आणि चिन्हासाठी शरद पवार गटानं निवडणूक आयोगाकडे धाव घेतली. सुनावणीत दोन्ही गटाकडून जोरदार युक्तीवाद करण्यात आला. त्यानंतर निवडणूक आयोगानं अजित पवार गटाच्या बाजूने निर्णय दिला.

जितेंद्र आव्हाडांचा गंभीर आरोप

राष्ट्रवादी हा पक्ष आणि घड्याळ हे निवडणूक चिन्ह अजित पवारांना बहाल करण्याचा निकाल निवडणूक आयोगानं दिला. शरद पवार गटानं या निकालावर तीव्र आक्षेप घेतलेत. शरद पवारांची राजकीय हत्या करण्यासाठी कट रचण्यात आल्याचा गंभीर आरोप जितेंद्र आव्हाडांनी केला. ८४ वर्षांच्या माणसाला संपवण्यासाठी इतकी मोठी राजकीय ताकद खर्च करणं अजित पवार आणि कंपनीला शोभत नाही, असा संतापही त्यांनी व्यक्त केला. निवडणूक आयोगाच्या या निकालाविरोधात सुप्रीम कोर्टात आव्हान देण्याचा निर्णय राष्ट्रवादी शरद पवार गटानं आधीच घेतलाय.

राष्ट्रवादीच्या कार्यालयावरही ताबा?

निवडणूक आयोगाच्या निकालानंतर अजित पवार गट मुंबईतल्या बेलार्ड इस्टेटमधलं राष्ट्रवादीचं मुख्यालयही ताब्यात घेणार का याकडे लक्ष लागलंय. नियमानुसार राष्ट्रवादी अधिकृत पक्ष अजित पवार गटाकडे आल्यानं मुख्यालयही दादांकडे येणार असल्याची चर्चा आहे. राष्ट्रवादीचं मुख्यालय हे वेल्फेअर ट्रस्टचं नसून पक्षाच्या मालकीचं असल्यानं ते अजित पवार गट ताब्यात घेईल अशी शक्यता वर्तवली जातेय.

वन नेशन, वन इलेक्शनला तृणमूल काँग्रेसचा विरोध

कोलकाता : देशपातळीवर अनेक मुद्द्यांवरून विरोधक सत्ताधाऱ्यांवर टीका करताना दिसत आहेत. यातच आगामी लोकसभा निवडणुकांच्या पार्श्वभूमीवर विरोधकांची एकी नसल्यावरून सत्ताधारी पलटवार करत आहेत. तर वन नेशन, वन इलेक्शन या विषयावरूनही संमिश्र प्रतिक्रिया येत आहेत. अशातच पश्चिम बंगालच्या मुख्यमंत्री आणि तृणमूल काँग्रेसच्या सर्वेसर्वा ममता बॅनर्जी यांनी स्पष्ट भूमिका घेत, याला विरोध दर्शवला आहे.वन नेशन, वन इलेक्शन वर स्थापन करण्यात आलेल्या उच्चस्तरीय समितीची तृणमूल काँग्रेसच्या शिष्टमंडळासोबत एक महत्त्वाची बैठक झाली. तृणमूल काँग्रेसचे सुदीप बंडोपाध्याय आणि कल्याण बॅनर्जी बैठकीला उपस्थित होते. कारण, मुख्यमंत्री ममता बॅनर्जी यांनी वन नेशन, वन इलेक्शन च्या बैठकीला उपस्थित राहता येणार नसल्याचे जाहीर केले होते. पश्चिम बंगालमध्ये अर्थसंकल्पीय अधिवेशन सुरू होत आहे. त्यामुळे ममता बॅनर्जी यांनी आपला दिल्ली दौरा रद्द केला. मात्र, वन नेशन, वन इलेक्शन च्या समितीला ममता बॅनर्जी यांनी एक पत्र पाठवले होते. त्यात वन नेशन, वन इलेक्शन ला विरोध केला होता.ममता बॅनर्जी यांनी या उच्चस्तरीय समितीला पत्र लिहून एकाचवेळी निवडणुका घेण्याच्या संकल्पनेशी सहमत नसल्याचे म्हटले होते. भारतीय संविधान वन नेशन, वन इलेक्शन या संकल्पनेचे पालन करते का? तसे होत नाही. संविधानात भारतीय राष्ट्राची कल्पना संघराज्यात अशी आहे. त्यामुळे केंद्र सरकार आणि अनेक राज्य सरकार अशी पद्धती करण्यात आली आहे. भारतीय संविधानात वन नेशन, वन इलेक्शन या संकल्पनेचा उल्लेख केला नाही, तर वन नेशन, वन इलेक्शन या संकल्पनेपर्यंत तुम्ही कसे पोहोचलात?, असा सवाल ममता बॅनर्जी यांनी समितीला केला होता.

उत्तराखंड, दिल्ली, चंदीगडमध्ये १२ ठिकाणी 'ईडी'ची धाड

रांची : अंमलबजावणी संचालनालयाने (ईडी) बुधवारी माजी मंत्री आणि उत्तराखंडचे काँग्रेस नेते हरकसिंग रावत यांच्या डेहराडून येथील घरावर छापा टाकला. तपास यंत्रणेने रावत यांच्या निकटवर्तीयांच्या दिल्ली आणि चंदीगडमधील १२ ठिकाणांवर एकाच वेळी छापे टाकले.वनजमीन घोटाळा प्रकरणी ईडीने ही कारवाई केल्याची माहिती सूत्रांनी दिली. रावत यांच्या मंत्रिपदाच्या काळात कॉर्बेट पार्कच्या पाखरोन रेंजमधील टायगर सफारी प्रकल्पासाठी १६९ झाडांऐवजी ६ हजार झाडे बेकायदेशीरपणे तोडण्यात आली होती. याशिवाय पाखरोन रेंजमध्येही बेकायदा बांधकामे झाली होती.या प्रकरणात रावत आणि तत्कालीन काही अधिकारी आणि त्यांच्या निकटवर्तीयांवर मनी लॉंड्रिंगचा आरोप आहे. याप्रकरणी ईडी आज छापे टाकत आहे. यापूर्वी ऑगस्ट २०२३ मध्ये दक्षता विभागाने रावत यांच्यावर कारवाईही केली होती.

शरद पवारांची साथ सोडली नाही,सोडणारही नाही : प्रदीप नाईक शरद पवार आमचे पक्ष,आणि प्रदीप नाईक आमचे चिन्ह असल्याच्या जनतेच्या भावना:

किनवट.ता.प्रतिनिधी / शेख शौकत :– निवडणूक आयोगाने राष्ट्रवादी पक्ष आणि चिन्ह अजित पवार गटाला दिल्यानंतर माजी आ प्रदीप नाईक यांनी यावर प्रतिक्रिया दिली असून शरद पवार हेच माझा पक्ष आणि चिन्ह असल्याचे त्यांनी सांगितले आहे. निवडणूक आयोग सत्ताधाऱ्यांची बाहुली बनून काम करत असल्याचा आरोप त्यांनी केला असून पक्ष आणि चिन्ह घेतल्याने कोणी शरद पवार होत नाही. विकासकार्यापुढे चिन्हाला फारकाही महत्व नसते. जे चिन्ह मिळेल ते एका तासात घराघरात पोहचेल त्यामुळे या निर्णयाचा जनतेवर कोणताही परिणाम होणार नाही. आगामी निवडणुकीत शरद पवारांची खरी पॉवर दिसून येईल असा विश्वास त्यांनी व्यक्त केला आहे निवडणूक आयोगाने राष्ट्रवादी व घड्याळ चिन्ह अजित पवार गटाला दिल्यानंतर शरद पवारांना मोठा धक्का बसला आहे. किनवट मतदार संघातून घड्याळ चिन्हावर सलग १५ वर्ष आमदारकी उपभोगलेले माजी आ प्रदीप नाईक यांच्याही राजकीय भवितव्यावर विरोधकांकडून प्रश्नचिन्ह उपस्थित केला जात आहे पक्ष आणि चिन्हाअभावी आता प्रदीप नाईक यांचा निभाव लागणार नाही अशी चर्चा विरोधकांकाकडून सुरु असून पदाधिकारी व कार्यकर्ते अस्वस्थ झाले आहेत.या पार्श्वभूमीवर माजी आमदार प्रदीप नाईक यांनी प्रतिक्रिया दिली आहे.निवडणूक आयोगाच्या निर्णयामुळे लोकशाहीची हत्या झाली आहे.निवडणूक आयोग सत्ताधाऱ्यांच्या हाताखालची बाहुली बनून काम करत असल्याचा आरोप प्रदीप नाईक यांनी केला असून विरोधकांनी कितीही षडयंत्र केले तरी शरद पवार हेच आमचे नेते आहेत महाराष्ट्राची जनता त्यांच्या पाठीशी खंबीरपणे उभी होती आजही आहे आणि भविष्यातही राहणार आहे. राष्ट्रवादीच्या कार्यकर्त्यांनी अशा तुघलकी निर्णयाने खचून न जाता जोमाने

पक्ष बांधणी केली पाहिजे मी पक्ष स्थापनेपासून सर्वे सर्वा शरदचंद्रजी पवार यांच्याशी एकनिष्ठ राहिलो विरोधकांनी राष्ट्रवादीत फूट पाडली तरी मी त्यांची साथ सोडली आताही सोडणार नाही.सत्ताधाऱ्यांचे षडयंत्र जनतेला कळून चुकले आहे. पक्ष आणि चिन्ह गेलं म्हणून कोणी शरद पवार होत नाही. जे चिन्ह मिळेल ते चिन्ह एका तासाच्या कालावधीत घराघरात पोहचेल. विरोधकांनी कितीही आटापिटा केला तरी नुकसान होणार नाही उलट शरद पवार यांच्याबद्दल जनतेतून सहानुभूती निर्माण झाली आहे. कोणाचे हिसकावून घेण्यापेक्षा विरोधकांनी निवडणूकाना सामोरे जावे तेव्हा शरदचंद्रजी पवार यांची खरी ताकद दिसून येईल असे थेट आव्हान आमदार प्रदीप नाईक यांनी विरोधकांना दिले आहे दरम्यान राष्ट्रवादीचे पदाधिकारी आणि कार्यकर्ते यांनी प्रदीप नाईक यांच्या पाठीशी खंबीरपणे उभे राहण्याचा निर्धार व्यक्त केला असून मागील पंधरा वर्षाच्या कालावधीत राष्ट्रवादी पक्ष किंवा घड्याळ चिन्हाकडे बघून आम्ही मतदान केले नाही तर प्रदीप नाईक यांच्या विकासाभिमुख नेतृत्वाला प्रभावीत होऊन आम्ही त्यांना आमदार केले या मतदारसंघातील सर्व जाती समूहातील नागरिक प्रदीप नाईक यांनाच पुन्हा आमदार बनतील अशा भावना ग्रामीण भागातील नागरिक व्यक्त करू लागले आहेत

आपल्या लातूर लोकसभा मतदारसंघातील प्रवाशांच्या सोयीसाठी माझ्या पाठपुराव्यास यश. खासदार सुधाकर शृंगारे..

लातूर :– लातूर रोड – अहमदपूर – लोहा – नांदेड तसेच बोधन – बिदर या दोन रेल्वे सर्वेक्षणाची प्रलंबित मागणी केंद्र शासनाकडून मंजूर झालेली असून दोन्ही लोहमार्गांच्या सर्वेक्षणासाठी एकूण ५.४५ कोटी रुपये निधीची तरतूद करण्यात आलेली आहे. ज्यामधून या दोन्ही लोहमार्गाचे तात्काळ सर्वेक्षणाचे काम पूर्ण करून याबाबतचा सविस्तर प्रकल्प अहवाल तयार करण्याबाबत विभागानी सूचना निर्गमित केलेल्या आहेत. लातूर लोकसभा मतदार संघातील रेल्वे लोहमार्ग संदर्भात मागील अनेक वर्षापासून प्रलंबित असलेल्या मागणीनुसार माझ्या सततच्या पाठ पुराव्यास नांदेड लोकसभा खासदार श्री. प्रतापजी चिखलीकर यांच्याही सहकाऱ्यातून यश संपादन झाले आहे. या सर्वेक्षणानंतर लोकसभा मतदार संघातील सर्व प्रवाश्यांसाठी वाहतुकीसाठी आणि व्यापारी वर्गासाठी सोय उपलब्ध होणार आहे. प्रधानमंत्री मा. श्री. नरेंद्रजी मोदी, गृहमंत्री मा. श्री. अमितजी शाह, केंद्रीय रेल्वेमंत्री मा. श्री. अश्र्वीनीजी वैष्णव, रेल्वे राज्यमंत्री मा. श्री. रावसाहेबजी दानवे पाटील तसेच विभागातील सबंधित अधिकारी यांचे लातूर लोकसभा खासदार या नात्याने हार्दिक आभार!

शरद पवारांच्या बेगडी लोकशाही प्रेमाचा बुरखा निवडणूक आयोगाने उतरविला

माजी मंत्री संभाजीराव पाटील निलंगेकर यांची टीका

लातूर :– लोकशाहीचा नारा देत राज्यघटनेविषयी आदर दाखवून उठता बसता शाहु–फुले आंबेडकरांचे नाव घेत आणि राज्यघटना व लोकशाहीच्या नावाने गजर करत राजकारण करणाऱ्या शरद पवार यांच्या एकाधिकारशाही राजकारणाचा बुरखा निवडणूक आयोगाने पुरता फाडला असून एका व्यक्तीच्या दावणीला बांधलेल्या राष्ट्रवादी काँग्रेसची घराणेशाहीच्या राजकारणातून मुक्तता केली आहे, अशा शब्दांत माजी मंत्री संभाजीराव पाटील निलंगेकर यांनी निवडणूक आयोगाच्या निर्णयावर प्रतिक्रिया व्यक्त केली आहे. घटना बासनात बांधून व पक्षाची ध्येयधोरणे मर्जीनुसार राबवून पक्षावर एकहाती वर्चस्व प्रस्थापित करण्याच्या शरद पवार यांच्या कारभारावर आयोगाने प्रकाशझोत टाकल्यामुळे पवार यांचे लोकशाहीप्रेम व राज्यघटनेचा आदर बेगडी असल्याचे स्पष्ट झाले आहे, अशी टीकाही माजी मंत्री संभाजीराव पाटील निलंगेकर केली. राष्ट्रवादी काँग्रेस हा पक्ष ५ जुलै १९९९ रोजी स्थापन झाला तेव्हा त्याला मान्यताप्राप्त राज्यस्तरीय पक्ष असा दर्जा व घड्याळ हे निवडणूक चिन्ह निवडणूक आयोगाने मंजूर केले होते. १० जानेवारी २००० रोजी या पक्षाला राष्ट्रीय पक्ष म्हणून मान्यता मिळाली, पण पुढे त्याची कामगिरी ढासळत गेल्याने १० एप्रिल २००४ रोजी पुन्हा त्याचा राष्ट्रीय स्तरावरील दर्जा काढून घेत आयोगाने राज्यस्तरीय पक्ष असा दर्जा दिला. त्यानंतर हा पक्ष महाराष्ट्र आणि नागालँड या दोन राज्यांपुरता मर्यादित राज्यस्तरीय पक्ष ठरला. पक्षाचे संस्थापक शरद पवार हे पक्षाच्या घटनेची पायमल्ली करत असून नियम धाब्यावर बसवत असल्याचा आक्षेप घेणारी याचिका अजित पवार यांनी १ जुलै २०२३ रोजी निवडणूक आयोगाकडे दाखल केली होती. विधिमंडळ पक्षातील तसेच पक्षसंघटनेतील सदस्यांचे शरद पवार यांच्याशी गंभीर मतभेद व विसंवाद असून विधिमंडळ व पक्षसंघटनेततील बहुसंख्य सदस्य आपल्यासोबत आहेत, असा दावा अजित पवार यांनी या याचिकेत केला होता. पक्षाचे प्रदेशाध्यक्ष जयंत पाटील यांच्या नियुक्तीविषयीही या याचिकेत आक्षेप घेतले गेले होते, पक्षाच्या विविध समित्यांवरील नियुक्त्या लोकशाही प्रक्रियेनुसार झाल्या नसल्याचा दावाही केला गेला होता. राष्ट्रीय अधिवेशनाच्या नोंदी ठेवल्या गेल्या नसून राष्ट्रीय अध्यक्षांच्या निवडीच्या नोंदीही ठेवल्या गेलेल्या नाहीत, तसेच अधिवेशनाचे कामकाज पक्षाच्या घटनेनुसार पार पडलेले नाही, असे वेगवेगळे आक्षेप अजित पवार यांनी घेतले होते. त्यामुळे अजित पवार गटास खरी राष्ट्रवादी काँग्रेस म्हणून मान्यता मिळावी, घड्याळ हे पक्षचिन्ह मिळावे, शरद पवार यांचे निर्णय, आदेश, निर्देश, किंवा अन्य कोणतेही अधिकृत पत्रव्यवहार बेकायदा व अवैध ठरवून रद्द करावेत, अशी मागणी त्यांनी केली होती. सन २०१८ व २०२२ मध्ये झालेल्या पक्षाच्या संघटनात्मक निवडणुकांमध्ये घटनात्मक त्रुटी असल्याची बाब आयोगाने नमूद केली आहे. संघटनात्मक निवडणुकांमध्ये जेव्हा घटनात्मक तरतुदींचे पालन होत नाही, तेव्हा पक्ष ही खाजगी मालमत्ता होते, आणि एका व्यक्तीची किंवा काही निवडक व्यक्तींचे वर्चस्व असलेला खाजगी उद्योग ठरतो. अशा स्थितीमुळे कार्यकर्ते आणि नेते यांच्यातील संपर्क संपुष्टात येतो, असेही आयोगाने नमूद केले आहे. या याचिकेवरील निर्णय देताना, बहुमताच्या चाचणीवरून पक्षाच्या बहुसंख्य आमदारांचा पाठिंबा अजित पवार यांना असल्याने अजित पवार यांच्या नेतृत्वाखालील गट हीच खरी राष्ट्रवादी काँग्रेस पार्टी असून पक्षाकरिता राखीव असलेले घड्याळ हे निवडणूक चिन्ह या गटास वापरता येईल असा स्पष्ट निर्वाळा आयोगाने दिला आहे. अजित पवार यांच्या नेतृत्वाखालील पक्षाचे कामकाज राष्ट्रवादी

काँग्रेसच्या घटनेनुसारच चालेल असेही आयोगाने स्पष्ट केले आहे. पक्षाच्या एकूण ८१ आमदार, खासदार व विधान परिषद सदस्यांपैकी ५७ जणांचा पाठिंबा अजित पवार यांना, तर २४ जणांचा पाठिंबा शरद पवार यांना असल्याने अजित पवार गटास राष्ट्रवादी काँग्रेस म्हणून मान्यता देण्याचा निर्णय आयोगाने घेतल्याचे दिसते. गेल्या सहा महिन्यांत निवडणूक आयोगात अजित पवार व शरद पवार गटाकडून करण्यात आलेल्या याचिकांवर दहा सुनावण्या झाल्यांतर बहुमताचा पाठिंबा हा निकष लावून आयोगाने दिलेला निर्णय लोकशाही संकेतांचे पुरेपूर पालन करणारा असल्याची भावनाही माजी मंत्री संभाजीराव पाटील निलंगेकर यांनी व्यक्त केली. शरद पवार यांच्या कारकीर्दीतील राष्ट्रवादी काँग्रेसमधील पक्षांतर्गत कारभारात पारदर्शकतेचा अभाव असल्याची बाबही आयोगाने अप्रत्यक्षपणे नमूद केल्याने, जनतेसमोर बोलताना सातत्याने लोकशाही आणि राज्यघटनेचा संदर्भ देणाऱ्या शरद पवार यांचा एकाधिकारशाही व घराणेशाही वर्चस्ववादाचा चेहरा उघड झाला आहे, असेही ते म्हणाले. आता निवडणुकीच्या राजकारणात नव्याने सामोरे जाताना शरद पवार यांनी नव्या पक्षात पारदर्शकता व घटनात्मक शिस्तीचे पालन करावे व लोकशाहीचा आदर करावा अशी अपेक्षाही माजी मंत्री संभाजीराव पाटील निलंगेकर यांनी व्यक्त केली.

संपादकीय....

लोकशाहीची लक्तरे

नियमावली हवी तशी वाकवण्याचे प्रकार वाढले असल्याने लोकशाहीविषयी चिंता निर्माण होणे स्वाभाविक आहे.चंडीगड महापौरपदाच्या निवडणुकीत अनपेक्षितपणे झालेला भारतीय जनता पक्षाचा विजय, यावर सर्वोच्च न्यायालयाने केलेल्या जळजळीत भाष्यामुळे सध्या सत्तेच्या जोरावर निवडणूक यंत्रणाही कशी वापरून घेण्यात येते, यावर लख्ख प्रकाश पडला आहे. मात्र, ही निवडणूक आणि त्यावरील सर्वोच्च न्यायालयाची टिप्पणी याकडे केवळ एका महानगराच्या महापौरपदाच्या निवडणुकीत झालेला प्रकार एवढ्याच संकुचित दृष्टिकोनातून बघता कामा नये. एकूणच लोकशाहीचे जे काही धिंडवडे काढले जात आहेत, त्या संदर्भात या विषयाकडे पाहिले पाहिजे. 'चंडीगडच्या महापौरपदाच्या निवडणुकीत जे काही घडले, ती लोकशाहीची हत्या आहे,' अशी कडक भाषा सरन्यायाधीश धनंजय चंद्रचूड यांनी वापरली आहे. त्याची गांभीर्याने दखल घ्यावी लागेल.या निवडणुकीत पीठासीन अधिकारी म्हणजेच निवडणूक अधिकाऱ्यावर खटला गुदरण्यात यावा, असे निर्देशही सरन्यायाधीशांच्या नेतृत्वाखालील खंडपीठाने दिले आहेत. अलीकडल्या काळात आपल्या देशात पीठासीन अधिकारी मग ते राज्यसभेचे असोत की विधानसभेचे वा महापालिकेचे यांनी आपली तटस्थ भूमिका सोडून राजकारण करणे, ही बाब नवी राहिलेली नाही.विशेषतः सत्ताधारी 'महाशक्ती'ला अनुकूल अशी भूमिका घेण्याचे प्रकार अनेक आढळले असून त्यासाठी कायदे तसेच संबधित नियमावली यांना हवे तसे वाकवले जाते, हेही दिसले आहे. महाराष्ट्रात शिवसेनेत मोठी फूट पाडून झालेल्या सत्तांतर प्रकरणाचा निवाडा करताना, विधानसभाअध्यक्ष राहुल नार्वेकर यांनी सर्वोच्च न्यायालयाने या प्रकरणी घेतलेल्या भूमिकेला छेद देत सरकारची पाठराखण केल्याचे आरोपही झाले आहेत.त्यामुळे हे प्रकरण पुन्हा सर्वोच्च न्यायालयाच्या चावडीवर जाऊन उभे ठाकले आहे. सर्वोच्च न्यायालयाच्या बहुमोल वेळेचा हा एक प्रकारे गैरवापरच आहे. मात्र, गेल्या आठवड्यात चंडीगड महापालिकेत महापौरपदाच्या निवडणुकीच्या वेळी जे काही घडले, ते या सर्वांवर कडी करणारेच होते.या महापालिकेतील पक्षीय बलाबल बघता, तेथे 'आम आदमी पक्ष' आणि काँग्रेस या आघाडीचा उमेदवार निवडून येणे, अपरिहार्यच होते. ते स्पष्ट झाल्यावरच पीठासीन अधिकारी म्हणजे निवडणूक अधिकारी कोण असणार, यावरून पूर्वीच वाद माजून ही निवडणूक पुढे ढकलण्यात आली होती. त्यानंतर प्रत्यक्षात ही निवडणूक गेल्या आठवड्यात झाली आणि महापौरपदी अल्पमतातील भाजप उमेदवार निवडून आणला गेला, तो थोडीथोडकी नव्हे तर आठ मते अवैध ठरवून! ही आठही मते आप आणि काँग्रेसच्या नगरसेवकांचीच होती, असाही प्रथमदर्शनी काढण्यात आलेला निष्कर्ष आहे.निवडणूक अधिकाऱ्याच्या या निकालाच्या विरोधात उच्च न्यायालयात दाद मागण्यात आली आणि तेथे न्याय न मिळाल्यामुळे हे प्रकरण सर्वोच्च न्यायालयात गेले. या निवडणूक प्रक्रियेचा व्हिडिओही तेथे सादर करण्यात आला. तो बघितल्यावर सर्वोच्च न्यायालयाने, मतदानपत्रिकेची छेडछाड झाल्याचा निष्कर्ष प्रथमदर्शनी काढला असून, सर्व मतपत्रिका सादर करण्याचे आदेश दिले आहेत.शिवाय, निवडणूक अधिकाऱ्यांनी मतपत्रिकांमध्ये खाडाखोड केल्याचे सकृतदर्शनी दिसत असल्याचेही खंडपीठाने नमूद केले आहे. एवढेच नव्हे तर याबाबतचा अंतिम निकाल येईपर्यंत चंडीगड महापालिकेची या आठवड्यात होणारी पहिली बैठक अनिश्चित काळापर्यंत पुढेही ढकलली आहे. 'कोणत्याही निवडणुकीत मतदान घेण्याची अशी पद्धत असते काय?' असा बोचरा सवाल सरन्यायाधीश चंद्रचूड यांनी संबंधित व्हिडिओ बघितल्यावर केला आहे.'निवडणूक अधिकारी फरारी असल्यासारखे पळत का आहेत? त्यामुळे त्यांच्यावर खटलाच चालायला हवा,' असे मतही सरन्यायाधीशांनी व्यक्त केले आहे. आपल्या देशात विश्वास ठेवावा अशी एकच यंत्रणा आहे आणि ती म्हणजे निवडणूक यंत्रणा. मात्र, सत्ताधारी त्या यंत्रणेचाही वापर कशा प्रकारे मनमानी पद्धतीने करून घेतात, त्याचे उदाहरण म्हणून चंडीगड महापौरपदाच्या निवडणुकीकडे पाहावे लागते.खरे तर इतक्या तिखट ताशेऱ्यांनंतर सर्वोच्च न्यायालयाने ही निवडणूकच रद्दबातल ठरवत, नव्याने निवडणूक घेण्याचे आदेश दिले असते, तर ते उचित ठरले असते. मात्र, त्यास तूर्तास तरी या खंडपीठाने नकारच दिला आहे. त्यामुळे आता याबाबतचा फैसला हा ही सुनावणी पूर्ण झाल्यावर होणार असला, तरी ज्यांच्याकडून निष्पक्ष वर्तनाची अपेक्षा करावी, तेच अधिकारी सत्तेचे पाठबळ असल्यावर कशा प्रकारचे वर्तन करतात, तेच यावरून दिसून आले आहे. आपल्या लोकशाहीची लक्तरे चव्हाट्यावर आणणारा हा प्रकार आहे. त्यापलीकडची बाब म्हणजे सर्वोच्च न्यायालयाच्या या बोचऱ्या भाष्यानंतर अवघ्या २४ तासांच्या आत 'आप'च्या ज्येष्ठ नेत्यांवर 'ईडी'ने छापे टाकले.

स्वतंत्र मजदूर युनियन ही एक राष्ट्रीय ट्रेंड युनियन आहे.

आज देशात प्रत्येक विचारांच्या संस्था,संघटना आणि पक्ष आहेत.त्या केवळ निष्ठावंत शिष्य,सैनिक आणि अनुयायीयांच्या प्रामाणिकपणे,नियोजनबद्ध आणि शिस्तबद्ध काम केल्यामुळे स्वाभिमानाने उभ्या आहेत,त्यांच्या लक्षवेधी योजना,त्यांची अंमलबजावणी प्रभावी पणे होत आहे.म्हणूनच ते त्या समाजाच्या लक्षवेधी वास्तू निर्माण करून आजच्या युवा पिढीला प्रेरणा देत आहेत. त्यातील स्वतंत्र मजदूर युनियन ही एक राष्ट्रीय ट्रेंड युनियन आहे.तिने नागपुरात तीन मजली भव्य प्रशिक्षण केंद्र उभे केले आहे. डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या नांवाचा जयजयकार करणारा मागासवर्गीय समाज अन्याय अत्याचार व अभिवादन करण्यासाठी भावनिक दृष्ट्या एकत्र येऊन देशातील इतर समाजाचे लक्षवेधण्याचे ऐतिहासिक काम करतो.पण तो निष्ठावंत शिष्य,सैनिक आणि अनुयायी नाही, तो मोठ्या प्रमाणात फक्त भक्त झाला आहे.तर आरक्षणाचा लाभधारक सुशिक्षित सुरक्षित नोकरी करणारा निष्ठावंत शिष्य,सैनिक आणि अनुयायी म्हणून कोणत्याही चौकटीत बसत नाही.

मागासवर्गीय समाज अज्ञानी,असुशिक्षित असंघटित असह्य होता तेव्हा त्यांचे प्रबोधन करून संघटना बांधण्याचे काम डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांनी केले. तेव्हा त्यांच्या सोबत निश्चयाने,निष्ठेने आणि निमूटपणे कार्य करणारे प्रामाणिक कार्यकर्ते होते.घाण काम करणे सोडा,लाचारी जीवन सोडा कष्टाचे काम करून स्वाभिमानाने जगणे स्वीकारा. त्यासाठी खेडे सोडा शहर गाठा हा संदेश बाबासाहेबांनी दिला होता, त्यांची अंमलबजावणी ज्या लोकांनी केली ते आज शहरात सुखा समाधानाने आणि स्वाभिमानाने जगत आहेत.ज्यांनी खेडे सोडले नाही. ते कायम दडपणा खाली किंवा तडजोड करून जगत असतात. गावातील असंतोष हा एक तर निवडणुकीत किंवा भिम जयंतीत हमखास बाहेर पडतो. गावातील शाळेत मुलामुलीनी भिम गीतावर डान्स नृत्य करू नये ही मानसिकता शाळेच्या काही गुरुजनात ठासून भरलेली असते. त्याला सुरक्षित नोकरी करणारा सुशिक्षित शिक्षक विरोध करण्याची हिंमत दाखवत नाही. ते काम असंघटित कमी शिकलेला शेतमजूर कार्यकर्ता करतो. त्याला कोणतीच भीती वाटत नाही. त्यांच्या मागे खेड्या पड्यातील असंघटित समाज बांधव माहिती पडताच उभा राहतो. आणि आंदोलन होते. मग सुशिक्षित सुरक्षित नोकरी करणाऱ्या नोकरदार सोबत असे का होत नाही?. कारण तो बाबासाहेबांनी सांगितलेल्या शिका संघटित व्हा संघर्ष करा या संदेशाकडे स्वार्थसाठी दुर्लक्ष करतो.त्यामुळेच संघटित होत नाही. अन्याय अत्याचार झाला की त्याला समाज व समाजाच्या संघटना आठवतात. सुशिक्षित सुरक्षित नोकरी करणाऱ्यानी संख्येने कमी असले तरी बाबासाहेबांच्या क्रांतिकारी विचारांच्या कामगार संघटनेचे सभासद होऊन सोबत राहिले पाहिजे. तरच स्वताची ओळख निर्माण करता येईल.अन्यता अनेक मार्गाने तुम्हा त्रास दिल्या जाईल हे लक्षात ठेवले पाहिजे.स्वतंत्र अस्तित्व ठेवण्यासाठी त्याग,कष्ट आणि जिद्ध ठेवली तर वेगळी ओळख निर्माण करता येते. मागासवर्गीय कामगार कर्मचारी अधिकारी यांनी कायम लक्षात ठेवावे.मागीतल्याने मिळत नाही,संघर्षा शिवाय पर्याय नाही.

स्वतंत्र मजदूर युनियनची मातृसंस्था ही महाराष्ट्र राज्य मागासवर्गीय विद्युत कर्मचारी संघटन,हे एक असे कामगार संघटन आहे,जे मागील ३८ वर्षापासून आदरणीय त्याग मूर्ती जे. एस. पाटील यांच्या मार्गदर्शनाखाली सतत महाराष्ट्रात नव्हे तर देशातील २२ राज्यात आणि ४८ विभागात कार्यरत आहे.रमेश रंगारी,जे.एस पाटील इंजिनियर असणाऱ्या मान्यवरांनी एका एका कामगारांचे प्रबोधन करून संघटित केले. बोटावर मोजता येतील एवढ्या संख्येने एक विद्युत क्षेत्रात केलेली सुरुवात आज विविध क्षेत्रातील कामगारांची संख्या तीन साडेतीन लाखात झाली आहे.केंद्र सरकारची मान्यता असण्यासाठी चार उधोग,चार राज्य आणि पाच लाख कामगारांची संख्या पाहिजे. त्यासाठी मागासवर्गीय कामगार कर्मचारी अधिकारी यांनी महात्मा ज्योतिबा फुले,रावबहादूर नारायण मेघाजी लोखंडे,राजर्षी शाहू महाराज, पेरियार रामस्वामी नायकर,आणि विश्वरत्न डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या क्रांतिकारी विचाराधारेवर चालणाऱ्या राष्ट्रीय ट्रेड युनियन मध्ये सहभागी झाले पाहिजे. डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांनी १२/१३ फेब्रुवारी १९३८ ला मनमाड येथे रेल्वे च्या गंग मन कामगारांच्या दोन दिवशीय परिषदेत मध्ये सांगितले होते. कामगारांचे दोन दुश्मन आहेत. एक भांडवलशाही दुसरी ब्राम्हणशाही या विरोधात लढण्यासाठी देशातील मागासवर्गीय कामगारांनी एकत्र येऊन स्वताची संघटना युनियन बनविली पाहिजे.ती राष्ट्रीय ट्रेड युनियन शी संलग्न असली पाहिजे. तिचे नेतृत्व कामगारांनीच केले पाहिजे. त्यासाठी कामगार कार्यकर्ता प्रशिक्षण घेऊन तयार झाला पाहिजे. हा वारसा स्वतंत्र मजदूर युनियन २००३ स्थापना करून स्वीकारला त्याचे राष्ट्रीय अधिवेशन दरवर्षी होत असते.यावेळी स्वतंत्र मजदूर युनियनचे राष्ट्रीय अधिवेशन १७/१८ फेब्रूरवारी २०२४ ला सुरेश भट सभागृह रेशीमबाग नागपूर येथे आयोजित करण्यात आले आहे. त्याचे उद्घाटन प्रा. कांचा इलल्या प्रसिद्ध विचारवंत यांच्या हस्ते होणार आहे. डॉ. नितीन राऊत माजी मंत्री,एड. असीम सरोदे प्रसिद्ध विधितज्ञ मार्गदर्शन करणार आहेत.आणि ४८ विभागाचे प्रमुख कामगार नेते उपस्थित राहणार आहेत.

त्यागमूर्ती आदरणीय जे. एस.पाटील राष्ट्रीय अध्यक्ष स्वतंत्र मजदूर युनियन यांच्या अध्यक्षीय मार्गदर्शनाखाली दोन दिवशीय अधिवेशन चालणार आहे. तरी कामगार,कर्मचारी अधिकारी यांना जाहीर आवाहन आहे की त्यांनी या अधिवेशनत सहभागी होऊन भविष्यातील संकटावर कशी मात करावी याचे दिशादर्शक मार्गदर्शन घ्यावे. ज्यांना येणे शक्य नाही त्यांनी असंघटित कामगारांना सहभागी करून घेण्यासाठी त्यांची व्यवस्था करण्यासाठी आर्थिक मदत करावी.सुरक्षित नोकरी करणारा सुट्टी टाकून स्वता आंदोलनात सहभागी होत नाही.बायको मुलांना पाठवत नाही.पण असंघटित कामगार कशाची पर्वा न करता स्वता सहभागी होतोच आणि बायको मुलांना नातलगांना सोबत घेऊन आंदोलन यशस्वी करून दाखवतो म्हणूनच सत्ताधाऱ्यावर दबाव येतो.तोच खऱ्या अर्थाने शासन करणाऱ्या यंत्रणेवर नियंत्रण ठेवतो.डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांनी १९४१ साली सांगितले होते ते आपण विसरतो.व स्वतःलाच वंचित करून घेतो.हे आता थांबविले पाहिजे त्याशिवाय तुम्ही कोणत्याही मोठे संघटन यशस्वी करू शकत नाही.त्यासाठी १७ आणि १८ फेब्रुवारी २०२४ ला राष्ट्रीय अधिवेशन नागपूर येथे होत आहे. देशभरातून विविध क्षेत्रातील संघटित असंघटित कामगार प्रतिनिधि येणार आहेत. त्यासाठी संघटित कामगार कर्मचारी अधिकारी यांनी राष्ट्रीय अधिवेशन यशस्वी करण्याकरिता सढळ हस्ते बँक खात्यात आर्थिक मदत करावी. स्वतंत्र मजदूर युनियन खपवशशिपवशपीं डरलीी णपळेप -/उ छे.६००९३०९०१५८ इरपज्ञ जष चरहरीरीहीींर, ईीरपलह डळींरर्लीश्रवळ छरसीीी,ईीरपलह उेवश ००००५ खऋडउेवश: च-कइ००००००५,किंवा ९९२०४०३८५९,या नंबर वर ऋरू जी पे करावा. त्याचा स्क्रीन शॉट पाठवून माहिती द्यावी.असे आवाहन सागर तायडे अध्यक्ष स्वतंत्र मजदूर युनियन महाराष्ट्र राज्य. यांनी केले आहे. सागर रामभाऊ तायडे, भांडुप मुंबई ९९२०४०३८५९, अध्यक्ष स्वतंत्र मजदूर युनियन महाराष्ट्र राज्य.

पुरस्कार म्हणजे फक्त जातीचे राजकारण

पुरस्कार म्हणले की गल्लीत काम करणाऱ्यांना ही वाटतं की मला कोणताही पुरस्कार मिळायला पाहिजे. पुरस्कारासाठी हापापलेले आणि पुरस्कारासाठी कोणा समोर नतमस्तक झालेले वा स्वतःच खर्च करून स्वतः च्याच पैशाने स्वतःला पुरस्कार देणाऱ्यांची संख्या कमी नाही. अशाच पद्धतीने बहुतांश पुरस्कार दिले व घेतले जातात. असो तो त्या आयोजकाचा आणि पुरस्कार मिळणाऱ्या लोकांचा वैयक्तिक प्रश्न आहे. परंतु आज देशामध्ये खरे बोलणे, खरे लिहणे, अंधविश्वास व थोतांड याबद्दल जागृती करणे म्हणजे विषमतेला व जातीभेदाला खतपाणी घातल्याचे मानले जाते. परंतु संविधानीक पदावर कार्यरत असुन, सरकारमध्ये सहभागी असणाऱ्या लोकांनी संविधानाचे उल्लंघन करून विशिष्ट धर्माला प्राधान्य दिले, विशिष्ट जातीच्या लोकांना लोकांना लाभाच्या व जबाबदारीचे पद दिले तर तो जातीवाद किंवा विषमता होत नाही असे जाणीव पुर्वक केले जात आहे. मोक्याच्या व लाभाच्या जागेवर एकाच जातीचे लोक कसे हा प्रश्न विचारने जातीवाद तर एकाच जातीच्या लोकांची नियुक्ती करणे हे मानवतावादी लक्षण असल्याचे भासवले जात आहे. हिच परिस्थिती प्रत्येक ठिकाणी आहे. सरकार सुद्धा आपल्या कृतीमधुन विशिष्ट जातीच्या लोकांना प्राधान्य देत असेल तर त्या विरोधात मत मांडणे, त्यावर प्रश्न विचारणे हा संविधानीक अधिकार आहे. सरकारला प्रश्न विचारणे म्हणजे जर जातीवाद किंवा जातीय द्वेष होत असेल तर सरकारने केलेल्या कृत्याला निरपेक्ष कृत्य कसे म्हणायाचे हा जागृत मनाला प्रामाणिक प्रश्न पडतो. आताच महाराष्ट्र सरकार व भारत सरकार ने नागरी पुरस्काराची घोषणा केली. भारत सरकार कडून देण्यात येणारा भारतरत्न आणि महाराष्ट्र सरकार कडून देण्यात येणारा महाराष्ट्र भुषण हे पुरस्कार अत्यंत सन्मानाचे सर्वोच्च आहेत. परंतु आपण पुरस्काराची निवड बघितली तर निरपेक्ष पद्धतीने होताना दिसत नाही. जातीचे वर्चस्व कायम राहावे म्हणून काय पुरस्काराचा कल एकाच जातीकडे जाताना दिसत आहे. बरं एखाद्या जातीची संख्या जास्त असेल तर आपण मान्यही केले असते. जास्त संख्या असल्याने त्या मध्ये जास्त पात्र लोक असणे साहजिकच आहे. परंतु संख्येने कमी पण लाभाच्या, मोक्याच्या आणि शासकीय पुरस्काराच्या जागेवर जर कमी संख्या असलेल्या जातीचे जास्तीत जास्त लोक असतील तर मग प्रश्न उभा राहतोच. शासकीय पातळीवर पुरस्काराचे नामांकन किंवा मोक्याच्या व फायद्याच्या जागेवर एकाच जातीच्या लोकांना प्राधान्य देण्यात येत असेल तर हे लोकशाही, सामाजिक विकासासाठी घातकच आहे. या सत्य परिस्थिती वर बोलले तरी आज गुन्हा ठरला जातो. परंतु माणूस जिवंत असेल तर आपण आपले मत मांडणे हा संविधानीक अधिकार आहे. शासकीय पुरस्कारामध्ये सुरवाती पासुन जातीय वर्चस्व दिसुन येते. गुणवत्ता व पात्रता धाब्यावर बसवून पुरस्कार घोषित केला जातो. एक गोष्ट तेवढीच सत्य आहे. पुरस्कार देऊन नको त्याचे महत्त्व क्षणीक कालावधी साठी हे सरकार वाढवू शकत असेल परंतु दिर्घकाळ आणि लोकांच्या मनात असलेल्या महान व्यक्तीचे महत्त्व कोणीच कमी करू शकत नाही हे ही तेवढेच खरे आहे. आपण थोडक्यात जरी पुरस्काराचा इतिहास बघितला तर नागरी पुरस्कार हा जनमानसात आदर सन्मान असलेल्या व्यक्तीला आणि त्या प्रकारचे काम असलेल्या व्यक्तीला मिळायला पाहिजे. पुरस्काराबद्दल थोडक्यात आपण बघितले तर पहिला भारत रत्न खरं तर डॉ बाबासाहेब आंबेडकर व महात्मा फुले आणि सावित्रीमाई फुले यांनाच मिळायला पाहिजे होता. कारण स्त्रियांना गुलमामीचे जिवन जगावे लागत होते, शिक्षण, जागृती तर सोडा तीला माणूस म्हणून दर्जा नव्हता हिन व तुच्छ वागणूक स्त्रिला मिळत होती. अशा परिस्थितीत प्रचंड विरोध असताना ही महात्मा फुले व सावित्रीमाई फुले यांनी महिलांना शिक्षण सुरू केले. महिला शिकल्या तर धर्म बुडतो असे काही विकृत मानसिकतेचे लोक बोलत होते व स्त्रि शिक्षणाला विरोध करत होते. सावित्रीमाई फुले यांनी शेण, माती अंगावर घेऊन मुलींच्या हाती लेखणी देऊन देशातील महीलांचा उद्धार केला हे फक्त समाजसेवाच नाही तर सामाजिक क्रांती आहे. डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांना जातीमुळे अनेक चटके सहन करावे लागले. शाळेत शिक्षणासाठी वेगळे बसुनही पिण्याच्या पाण्यालाही स्पर्श करता येत नव्हता, विषमता व अस्पृश्यता एवढी माजली होती की सार्वजनिक ठिकाणी माणूस म्हणून माणसं एकत्र राहु शकत नव्हते अशी विकृत व्यवस्था हजारो वर्षांपासून चालत आली होती. ती व्यवस्था संविधानाच्या माध्यमातून एका झटक्यात मोडून काढून समतावादी व्यवस्था निर्माण करून दिली. ज्यांना शिक्षणापासून मज्जाव करण्याचा प्रयत्न केला जात होता, नोकरीच्या ठिकाणी उच्च शिक्षीत असुनही स्पर्श केला जात नव्हता त्या माणसाने देशाचे संविधान लिहून सर्वांना भारतीय म्हणून ओळख दिली. हे काम राष्ट्रहीताचे नव्हते का? ज्या बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या ज्ञानाची दखल संपुर्ण जगाने घेतली, ज्या बाबासाहेब आंबेडकर यांनी महिलांच्या उद्धारासाठी मंत्रिपदाचा राजिनामा दिला. ज्या बाबासाहेब आंबेडकर यांनी महिलांनी कोणतीही मागणी न करता पुरुषांप्रमाणे सर्व काही मोफत दिले जे कल्पना शक्तीच्या बाहेर चे होते. याच संविधानामुळे व याच बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या मुळे देशाला जगात किंमत आली असे थोर डॉ बाबासाहेब आंबेडकर व त्यांचे वैचारिक गुरू महात्मा फुले व सावित्रीमाई फुले हेच खऱ्या भारतरत्नाचे मानकरी नव्हते का? परंतु जातीच्या चष्म्यातून बघितले तर कर्तृत्व व पात्रता दिसत नाही. आणि सत्तेमध्ये आजही जातीचा चष्मा लावून जातीचे वर्चस्व स्थापण व्हावे यासाठी बसलेले जातीवंत लोक आहेत म्हणून त्यांना गुणवंत व पात्र लोक कसे दिसणार? महाराष्ट्र भुषण पुरस्काराबाबतही तसेच आहे. पहिला महाराष्ट्र भुषण पुरस्कार हा राष्ट्रसंत गाडगेबाबा यांना च मिळायला पाहिजे होता. कारण अडणी असुन शिक्षणाचे महत्त्व सांगणारे, फुकट कधीच कोणाचे न खाणारे, मानवसेवा करून वैचारिक प्रबोधनाच्या माध्यमातून अंधविश्वास व भोंदुगीरी मातीत गाडणारे, धर्मशाळा बांधुन तेथे जनतेच्या निवाऱ्याची व जेवणाची सोय करून इमानदार व्यक्तीची धर्मशाळेत नियुक्ती करणारे, कर्ज, व्यसन व सावकारी विरोधात जनमानसात प्रबोधन करून हातावर भाकरी घेऊन खा, लूगडं कमी पैशाच घ्या पण मुलांना शाळा शिकवा असे प्रबोधन करून लोकांना जागृत करणाऱ्या विज्ञानवादाची संताला पहिला महाराष्ट्र भुषण पुरस्कार का मिळाला नाही? पहिला नाही मिळाला तर नाही अजूनही त्यांना का जाहीर होत नाही हा खरा प्रश्न. आता सध्याचे जरी आपण उदाहरण घेतले तर पुरस्कार जाहीर करण्यासाठी जातीला प्राधान्य कसे दिले जाते आणि गुणांना दुर्लक्षित कसे केले जाते हे दिसुन येते. २०२३ ला जागतिक पातळीवरील कामगिरी भारताने केली असे सरकार व सरकारी मिडीया ओरडून ओरडून सांगत होते. ती कामगिरी केल्याने भारताचे नाव जगात मोठे झाले अशा प्रकारच्या जाहिराती सुद्धां हजारो करोडो रुपये खर्च करून देण्यात आल्या. ती कामगिरी म्हणजे चंद्रयाण-३. चंद्रयाण -३ मुळे भारताची शक्ती, तंत्रज्ञान किती मजबूत आहे आणि याच जोरावर आपण चंद्रयाण-३ मोहीम यशस्वी करून देशाचे नाव जगात रोशन केले. हे चंद्रयाण मोहिमेच्या वेळेस चोवीस तास चर्चा असायची. जर चंद्रयाण मोहिमेमुळे देशाचा सन्मान वाढला असेल तर देशाचा सन्मान वाढवणाऱ्या व्यक्तीला भारतरत्न द्यायला नको का? चंद्रयाण-३ मोहीम कोणी यशस्वी केली तर जे इसरो आहे त्यांचे चे प्रमुख आहे एस सोमनाथ यांच्या नेतृत्वाखाली सर्व काही यशस्वी पणे पार पाडून चंद्रयाण-३ मोहीम यशस्वी केली. मग एस सोमनाथ यांना भारतरत्न का जाहीर झाला नाही? त्यांचे काम देशाचा सन्मान करणारे नाही का? हा प्रश्न सहज डोक्यात आला. दुसरे म्हणजे महाराष्ट्र भुषण पुरस्कार हा सत्यपाल महाराज यांना का मिळत नाही? देशात जातीय द्वेष, विषमता निर्माण करण्याचे काम काही विकृत लोकांकडून सुरू असताना सत्यपाल महाराज मानुस माणसाला जोडून मानवता वाद पेरत आहेत. धर्माच्या नावावर भोंदुलोक पैसा कमवून महिलांचाही भोग घेत आहेत. अशा परिस्थितीत सत्यपाल महाराज स्वतः जवळचे पैसे गरजु विद्यार्थ्यांना देऊन, कार्यक्रमात महिलांना साडी देऊन महिलांचा सन्मान करून खऱ्या अर्थाने संत कार्य करत आहेत. अंधविश्वास, पाखंड यामधुन लोकांनी बाहेर पडून शिक्षणाच्या माध्यमातून नोकरी, आणि नोकरीच्या माध्यमातून नितळ मानवसेवा करावी याबद्दल प्रबोधन करून भ्रष्टाचारी लोकांना वैचारिक दणके देत आहेत. माणसाने माणसासोबत माणसा सारखे राहणे हाच मानवता धर्म आहे अशी त्यांची सामाजिक शिकवण आहे. स्वच्छता, पर्यावरण, पाणी व्यवस्थापन या विषयावर सुद्धां प्रबोधन करून त्याची काळजी घेणे हे नागरिकांचे प्रधान कर्तव्य आहे हे लोकांना समजून सांगून जागृत नागरिक घडवण्याचे काम सत्यपाल महाराज करत आहेत. काय अशा या थोर व्यक्तीला महाराष्ट्र भुषण पुरस्कार का दिला जात नाही हा प्रश्न आहे. तुम्ही कोणाला पुरस्कार देता हा तुमचा प्रश्न आहे. परंतु आम्ही देशाचे जागृत नागरिक म्हणून पात्र लोकांना पुरस्कार का मिळत नाही हा प्रश्न विचारणारच. कारण सरकार आणि देश कोणत्याही एका जातीची खाजगी संपती नाही. म्हणुन सरकारी पद, पुरस्कार वितरीत होताना जात बघुन होऊ नये. आज महात्मा फुले व सावित्रीमाई फुले यांना भारतरत्न नाही दिला काय तरी त्यांचे कार्य आणि जनसन्मान कोणीच कमी करू शकत नाही. किंवा त्यांची तुलना ही कोणासोबत होऊ शकत नाही. तोच नियम सत्यपाल महाराज यांना लागू होतो. कला, समाजसेवा या क्षेत्रात कोणालाही महाराष्ट्र भुषण पुरस्कार जातीच्या जोरदार दिला तरीही सत्यपाल महाराज यांच्या कार्यांशी, मान सन्मानाशी तुलना होऊच शकत नाही. उलट ज्यांना महाराष्ट्र भुषण पुरस्कार मिळाला ते लोकही सत्यपाल महाराज यांना भेटले तर तेही सत्यपाल महाराज यांना वाकुन वंदन करतील कारण सत्यपाल महाराज यांचे कार्य विचार व सन्मान हेच आज महाराष्ट्राचे भुषण आहे. पात्र लोक आजही पुरस्कारापासुन वंचित आहेत. पुरस्कार म्हणजे फक्त जातीने जातीसाठी सरकारच्या नावाखाली केलेले राजकारण आहे हे आता जनतेला कळालेले आहे. म्हणून हल्ली पुरस्काराला कोणी गांभीर्याने घेत नाही आणि जे खरे सन्मानिय आहेत त्यांचा आदर सन्मान पुरस्कार न दिल्याने कमी होत नाही. हेच सत्य आहे. शेवटी पुन्हा एकदा आठवण करून देतो पुरस्कार कोणाला मिळाला याला विरोध नाही कारण निवड समीती तुमचीच आहे. पात्र लोकांना व इतर जातीतील लोकांना का मिळत हा महत्त्वाचा प्रश्न आहे.

****

विनोद पंजाबराव सदावर्ते
समाज एकता अभियान
रा. आरेगांव ता. मेहकर
मोबा: ९१३०९७९३००

अडवाणींना भारतरत्न पुरस्कार : काही प्रश्न:

लालकृष्ण अडवाणी यांना भारतरत्न पुरस्कार दिल्याने या पुरस्काराबद्दल सर्वत्र चर्चा सुरू आहे. अडवाणी हे ज्येष्ठ आहेत,पण पक्ष म्हणून त्यांना गेली १० वर्षे ज्याप्रकारे डावलले,अपमानित केले.राम मंदिर कार्यक्रमात येऊ दिले नाही त्यावर ही मलमपट्टी आहे अशीच सर्वत्र प्रतिक्रिया व्यक्त होते आहे.पण यानिमित्ताने पुरस्कार निकष यावर चर्चा व्हायला हवी. अडवाणी भारतीय राजकारणात दीर्घकाळ आहेत हा निकष लावला तर नंबुद्रीपाद यांचेपासून विविध नावे आहेत.ज्या पदावर ते होते त्या गृहमंत्री पदावर असताना ते यशस्वी गृहमंत्री नव्हते कारण संसदेवर हल्ला, विमान पळवून नेत अतिरेकी सोडणे इतके गंभीर प्रकार घडले आणि गुजरात नरसंहाराने तर जगात नाचक्की झाली.त्यात शासन सहभाग चर्चा होऊनही राज्य सरकार बरखास्त करणे सोडाच पण मोदींचा राजीनामाही घेण्यास अडवाणी यांनी गोवा येथील कार्यकारिणीत विरोध करून मोदींना पाठीशी घातले..त्यामुळे गृहमंत्री म्हणून भारतरत्न देणे उचित नाही.

राम मंदिर आंदोलनाने त्यांनी पक्षाला २ जागेवरून सत्तेपर्यंत नेले हे कारण असेल तर पक्षाने त्यांचा वेगळा सन्मान करायला हवा होता..पक्षाने ज्येष्ठ म्हणून राष्ट्रपती निवडणुकीत तिकीट द्यायला हवे होते.मंदिराची प्राणप्रतिष्ठा त्यांच्या हस्ते करायला हवी होती पण देश म्हणून देशाचा सन्मान कशासाठी..?

उलट त्यांनी रथयात्रा काढल्यावर देशात १६६ दंगली च्या घटना घडल्या. त्यात ५६४ लोक मृत्यूमुखी पडले.६ डिसेंबर ला बाबरी मशीद पडल्यावर देशात झालेल्या दंगलीत २००० लोक मेले. ही जबाबदारी अडवाणी यांना टाळता येईल का ? मंदिराचे श्रेय त्यांचे असेल तर या मारल्या गेलेल्या जीवांचे अपश्रेय हा उन्माद तयार केलेल्या नेत्याने घ्यायला हवा..आणि शिक्षा तर दूर उलट भारतरत्न ?

यानिमित्ताने आजपर्यंत दिलेल्या पुरस्कारांचे मूल्यमापन करायला हवे. अडवाणी यांना दिलेला हा ५० वा पुरस्कार आहे. आजपर्यंत दिलेल्या पुरस्कारात कला क्षेत्र (सुब्बालक्ष्मी, सत्यजीत रे, पं भिमसेन जोशी, लता मंगेशकर, पं रविशंकर, शहनाई सम्राट बिस्मील्ला खान,) सामाजिक कार्य (विनोबा भावे, धोंडो केशव कर्वे, मदर टेरेसा, नेल्सन मंडेला) तसेच विद्वान-शास्त्रज्ञ (सी व्ही रामन, ए पी जे अब्दुल कलाम, अमर्त्य सेन, डॉ आंबेडकर, पांडुरंग वामन काणे, झाकीर हुसेन, विश्वेश्वरैय्या), उद्योजक (जे आर डी टाटा) यांची नावं आहेत..या पुरस्काराबद्दल काहीच तक्रार नाही कारण हे योगदान दिलेले प्रतिभावान आहेत पण वाद राजकीय व्यक्तींना दिलेल्या पुरस्काराबद्दल आहेत.१९६६ पर्यंत जे नेते प्रत्यक्ष स्वातंत्र्य संग्रामात होते त्या पंडित नेहरू,गोविंद वल्लभ पंत,राजेंद्र प्रसाद, पुरुषोत्तमदास टंडन, जाकीर हुसेन या व्यक्तींना हे पुरस्कार दिले त्याबद्दल कोणाचीच तक्रार नाही.अगदी बांगला देश युद्धानंतर इंदिरा गांधी व बलिदान दिल्यावर राजीव गांधी यांना देण्यात विरोध झाला नाही पण त त गिरी, कामराज, एम जी रामचंद्रन, प्रणव मुखर्जी, वाजपेयी, नानाजी देशमुख यांना पुरस्कार का दिले ? याचे कोणतेच समाधानकारक कारण तेव्हाचे सरकार देऊ शकले नाही..जर हे राष्ट्रपती पंतप्रधान, मुख्यमंत्री, मंत्री पदावर होते तर त्यांचे असे कोणते निर्णय होते की ज्याने संपूर्ण देश बदलून गेला? आणि मग उरलेले राष्ट्रपती पंतप्रधान यांना ही का दिले नाही ? कारण त्यांनीही काहीतरी काम केलेले असतेच..उदा नरसिंहराव यांनी दिवाळखोर देशाला त्यातून बाहेर काढले ...

त्यामुळे केवळ एखाद्या राज्याच्या अस्मितेला खुश करणे, तेथील राजकीय समीकरण जुळवणे यासाठी हा महान पुरस्कार वापरला गेला हे दुर्दैव...वाजपेयी यांच्या कविता गायन केलेल्या फेणाणी आणि त्यांच्या गुडघ्यावर शस्त्रक्रिया केलेल्या डॉक्टर ला पद्मश्री दिली गेली...

वेळेचा ही मुद्दा असतो. बाबासाहेब आंबेडकर , सरदार पटेल हे जर महान आहेत तर त्यांच्या मृत्यूनंतर ४० वर्ष भारतरत्न देण्यासाठी का लागावे ? हे संतापजनक आहे. कर्पुरी ठाकूर यांना भारतरत्न दिला जातो आणि लगेच तेथे सरकार मध्ये भाजप जातो हा योगायोग असतो का ?

तेव्हा हे पुरस्कार राजकीय व्यक्तींना देऊ नये असा नियम करायला हवा कारण कोणत्याच नेत्यावर कधीच सर्वांचे एकमत होणार नाही व संपूर्ण भारताला कवेत घेईल असे नेतेही इथून पुढे नसतील.... यानिमित्ताने या पुरस्काराच्या निकषावर चर्चा व्हायला हवी.

क्रीडा व युवक कल्याण मंत्री संजय बनसोडे यांचा दौरा

लातूर, दि. ७ (जिमाका): राज्याच्या क्रीडा व युवक कल्याण, बंदरे विभागाचे मंत्री संजय बनसोडे हे गुरुवार, ८ फेब्रुवारी २०२४ रोजी लातूर जिल्हा दौऱ्यावर येत आहेत. त्यांचा दौरा कार्यक्रम पुढीलप्रमाणे आहे.

क्रीडा व युवक कल्याण मंत्री ना. बनसोडे यांचे ८ फेब्रुवारी रोजी सकाळी ६.३० वाजता लातूर येथे आगमन होईल व राखीव. सकाळी १०.४५ वाजता शकुंतला निवासस्थान येथून लातूर शहरातील डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर पार्क (टाऊन हॉल)कडे प्रयाण करतील, याठिकाणी सकाळी ११ वाजता होणाऱ्या जिल्हा कृषि महोत्सव २०२४ च्या उद्घाटन समारंभास ते उपस्थित राहतील. दुपारी १२ वाजता मोटारीने शकुंतला निवासस्थानकडे प्रयाण करतील व राखीव. सायंकाळी ५.१५ वाजता लातूर येथून मोटारीने युसुफ वडगाव (जि. बीड)कडे प्रयाण करतील, तसेच तेथील कार्यक्रमांना उपस्थित राहून सोयीनुसार त्यांचे लातूर येथे आगमन होईल.

त्यागमूर्ती मातोश्री रमाईला जयंती दिनी विशेष लेख. मातोश्री रमाई......!

हजारो वर्षांपासून अनाथ असलेल्या कोटी-कोटी लेकरांना आपल्या पदराखाली मायेची उब देणारी माय म्हणजे मातोश्री रमाई.मला कोणी विचारलं,की त्यागाचं दुसरं नांव काय? तर क्षणाचाही विलंब न करता माझ्या तोंडून आपसूकच उत्तर येईल---रमाई...रमाई...रमाई.

तुझा जन्म सोसाट्याच्या वादळ वाऱ्यातील दु:ख,दैन्य,दारिद्र्यरुपी पावसाच्या महापुरात झालेला! आई- बापाच्या मायेला पोरकी झालेली लेक तू ! तेजस्वी ज्ञानसूर्या सोबतचा तुझा संसार हा अग्नीकुंडात जळणाऱ्या निखाऱ्या सारखाच होता.त्या ज्ञानसूर्याचा किरण होऊन आयुष्यभर तळपत राहिलीस.जळत राहिलीस. आमची अंधारलेली आयुष्यं प्रकाशमान करण्यासाठी ! आज ही आमची सबंध आयुष्ये तुझ्या दिव्य प्रकाशाने लख्ख उजाळून निघाली आहेत.आमच्या वाट्याला सुख यावं,म्हणून तू दु:खाच्या कैक यातना सोसत चंदना सारखी झिजत राहिलीस.नऊ कोटीं कुटुंबांचा संसार समर्थपणे पेलवण्यासाठी एखाद्या रणरागिणी सारखी,घटका भरही विसावा न घेता झुंजत राहिलीस आयुष्यातील संघर्षांशी ! कुठुन आणलंस एवढं हत्तीसारखं बळ? गरीबीशी लढण्यासाठी ?पोटचे गोळे औषध-पाण्यावाचून तडफडून गेले. कफनाविनाच त्यांना मातीत गाडून साश्रू नयनांनी निरोप देताना जरासुद्धा डगमगली अथवा ढासळली नाहीस.मन धीट करत काटेरी प्रवासात हिंमतीने चालत राहिलीस. म्हणूनच आज करोडो लेकरांची माता झालीस.आज आमच्या डोळयांसमोर तरळतायत तू सोसलेली अगणिक दु:खं !

तूझ्या डोळ्यांतुन ओघळलेल्या आसवांच्या प्रत्येक थेंबांचं कर्ज आजही बाकी आहे. आमच्या हृदयातील प्रत्येक स्पंदनावर आमची मने हेलावून जातायत. तू केलेला संघर्ष पाहून! तू नेसलेल्या फाटक्या लुगड्यांमुळेच आज तुझ्या लेकींच्या अंगावर भरजरी शालू दिमाखदारपणे शोभून दिसतायत.ही सारी तुझ्या त्यागाचीच देण आहे.रमाई तू पै -पैका जमवून शेणी- गोवऱ्या थापून अपार कष्टाने संसार थाटलास धन्याच्या माघारी!

सातासमुद्रापार असलेल्या पतीच्या आठवणींची स्वप्न उराशी बाळगून विरहाच्या माऱ्याशी मुरब्बी योद्ध्या सारखी लढत राहिलीस. कधी ना हट्ट केलास. ना कधी तक्रार अथवा ना कधी रुसवा-फुगवा! सदैव मनाशी तडजोड करून मिळेल त्यात समाधानी राहिलीस.आकाशा सारखा स्वच्छ असलेल्या तुझ्या मनाच्या विशाल गाभाऱ्याचा अंतचं लागत नाही. लेकरांना सोन्याचा घास मिळावा,म्हणून आतड्यांना पीळ देत कधी उपाशी तर कधी अर्धपोटी झोपलीस ! खरंच आज तुझी लेकरं चांदीच्या ताटात सोन्याचा घास खाऊन तृप्ततेचा ढेकर देताना दिसतायत.पण खाणाऱ्या प्रत्येक घासावर फक्त आणि फक्त तुझ्याच हातांचा अधिकार आहे.

रमाई.. तू झेललेले दु:खाचे घाव आज आमच्या काळजात रुततायत तू सोसलेल्या यातनेच्या कळा आमच्या डोळ्यात सलतायत.तू सदैव आभाळागत छाया देत राहिलीस.भुकेल्या लेकरांची भूक भागावण्यासाठी हातातील सोन्याच्या बांगड्या गहाण ठेवून जगातील सर्वात मोठी देणगी झालीस.मोह तुला कधी शिवलाचं नाही. प्रेमाची उबदार माया आम्हावर सदैव बरसत राहिलीस. तू निर्मिलेल्या संसारातील सुसंस्कार आमच्यावर करत राहिलीस. जळती वात बनून संघर्षाची वाट चालत राहिलीस.अनंत दु:खांवर मात करुन आमची जीवनदायिनी झालीस. आमच्या सुंदर जगण्यातील सुखाची रास झालीस.ऐन तरुणपणातच तुझा डोंगराएवढा आधार आम्हा सोडून गेला.स्वत:साठी न जगता तुझ्या अनाथ लेकरांच्या सुखासाठी,हितासाठी शेवटपर्यंत एखाद्या ज्वालामुखी गत एकटीच उसळत राहिलीस.काय वर्णू तुझ्या त्यागाचा संघर्ष?.शब्दही अपुरे पडत आहेत.तुझ्या त्यागापुढे !

आज करोडो लेकरांच्या हृदयातील काळजाचा तुकडा बनलीस तू! तुला चिरंतन जपण्याचा प्रयत्न करतोय आम्ही. कारण आमच्या जीवनातील एक अविभाज्य भाग बनून आजही जीवंत आहेस तू......आसवांनो.आमचे दु:ख,दैन्य,दारिद्र्य घालवण्यासाठी तुम्हाला जन्म दिला रमाईने.रमाई तू गाळलेल्या हर एक आसवांतील मोती आज शोधतायत तुला करोडों लेकरांच्या हृदयात वसलेल्या तुझ्या त्याग स्मृतीला त्यागमूर्ती मातोश्री रमाई आज तुझ्या जयंती दिनी आम्ही तुझ्या निस्सीम त्यागा पुढे कृतज्ञ आहोत...!!!

रमाई तुझ्या त्यागस्मृती पुढे सदैव नतमस्तक आम्ही....!

****

आयु.र.वि.माळापुडेकर
मो.नं.८६९१८८३२१४,
कळवा,जिल्हा ठाणे.

तुझ्या वीणा भीम अधुरा गं रमाई !

भिकू धुत्रे यांची मुलगी रमा व सुभेदार रामजी सकपाळ यांचे पुत्र भीमराव यांचा विवाह मुंबईतील भायखळा भाजीमंडीमध्ये झाला. त्यावेळी रमा ९ वर्षाची व भीमराव १४ वर्षाचे असतांना त्यावेळी बालविवाहाची प्रथा समाजात रुढ होती. समाजाने देखील मान्यता दिली होती. विवाह अत्यंत साध्या पध्दतीने पार पडला. रमा लहान असतांनाच आई व वडीलांचे छत्र हरपले होते. तेव्हा रमाच्या कोवळया मनावर आघात झाला. परिस्थिती देखील बेताचीच होती. मामा व काकांनी चार भावंडांचा सांभाळ केला, लग्नाला पुढाकार देखील त्यांनीच घेतला. सागराची अथांगता, सुर्याचे तेज, चंद्राची शितलता, पाण्याची निर्मळता, वृक्षाची सावली, कस्तूरीचा सुगंध आणि अमृताची गोडी म्हणजे रमाई. आई ही व्यक्ति असते, त्यापेक्षाही एक वृत्ती असते. आश्वस्त करणारी शक्ति असते, तिच्यात पुण्यसंचय आणि अध्यात्मकता ठासून भरलेली असते. सोसण्याने माणूस खंगतण नाही. खचत नाही आणि कणखर बनतो. आपल्या सहनसीमेचा अंदाज आपल्यालाच नसतो. त्या दु:खाचा आवंढा गिळत होत्या पण कधीच हतबल, हताश, हिरमुसल्या नाहीत. इतक्या सोज्वळ व शांत स्वाभावाच्या रमाई होत्या. इतकी करारी बाऱ्याची माता आजवर बघण्यात आलीच नाही. संवेदनाचा ओलावा हेच नात्याचं बलस्थान असते, हे आपणांस रमाईत आढळते.

भीम आम्हा शेषितांच्या मायेचा पदर
तू त्या पदराची सोनेरी किनार गं रमाई !
भीम वणवा जुल्मी व्यवस्था जाळणारा
तू त्या वणव्याची ठिणगी गं रमाई
भीम जरी जगी ओळख भारताची
तुझ्या वीणा भीम अधुरा गं रमाई !

अत्यंत हालाकीचे दिवस काढणारी माता रमाईने अनेक निधन जवळून बघितले. प्रत्येक निधनाने ती ही थोडी-थोडी मेल्यागत पण त्या खचल्या नाहीत, बेडर झाल्यात. मरण म्हणजे काय ? कळत नव्हते, त्या बाल वयात आई वडिलांचा मृत्यू. १९१३ साली रामजी सुभेदारांचा मृत्यू, १९१४ ते १९१७ दरम्यान रमेशचा मृत्यू, बाबांच्या सावत्र आई जिजाबाईंचा मृत्यू. पाठोपाठ मुलगी इंदू, बाबांसाहेबांचा मोठा भाऊ आनंदराव व आनंदरावांचा मुलगा गंगाधरचा मृत्यू. १९२१ ला बाबासाहेबांचा मुलगा बाळ गंगाधर व १९२६ मध्ये राजरत्नदचा मृत्यू पाहिला. बाबासाहेबांच्या शिक्षणात व्यत्यय येऊ नये म्हणून त्यांना कळविले नाही. परदेशात जाऊन ज्ञानसाधना करणाऱ्या बाबासाहेबांना मात्र रमाईने कधी आपल्या दु:खाची झळ पोहचू दिली नाही. पती परदेशात शिक्षणासाठी गेले, रमाई एकट्या पडल्या. घर चालविण्यासाठी तिने शेण गोवऱ्या, सरपणासाठी वणवण फिरल्या. पोयबावाडीतून दादर माहीम पर्यंत जात असत बॅरिस्टराची पत्नीय शेण वेचते म्हणून लोकं नावे ठेवतील, या भितीने त्या पहाटे सूर्योदयापूर्वी व रात्री ८ नंतर गोवऱ्या थापायला वरळीला जात असंत, मुलांसाठी उपास करत असंत. बाबासाहेबांशिवाय दुसरा कूणीच पाठराखा नव्हता, त्यामुळेच त्यांना उपरोक्त उपक्रम करावाच लागला. पोटाची खडगी भरणे गरजेचं होतं. दोन वेळचं जेवन सुध्दा नशीबी नव्हतं. इतके कष्ट रमाईने सोसले. त्याची आच मुलांना सुध्दा लागू दिली नाही. १९२३ साली बाबासाहेब लंडनला गेले होते, त्यावेळी रमाईची खूप वाताहत होत होती. ती दुष्काळाच्या आगीत होरपळत होती. बाबासाहेबांच्या कार्यकर्त्यांना रमाईचे हाल पहावले नाहीत. त्यांनी काही पैसे जमा केले. व ते पैसै रमाईला देऊ केले. तिने त्यांच्या भावनांचा आदर केला पण ते पैसे घेतले नाहीत. स्वाभिमानी पतीची ती स्वाभिमानी पत्नी जिद्दीने दुःखांशी अडचणींशी गरिबीशी भांडत होती, तरी पण त्या खचल्या नाहीत. मृत्युसत्र दुःख, त्याग, समजूतदारपणा, कारुण्य, उदंड मानवता व प्रेरणास्थान म्हणजे रमाई! बाबासाहेब आणि रमाई दादरच्या राजगृह बंगल्यावर राहत होते. त्यावेळी एकदा अचानक बाबासाहेबांना परदेशी काही कामा निमित्त जायचे होते, पण रमाईला एकटी घरामध्ये कसे ठेवायचे म्हणून बाबासाहेबांनी धारवाडच्या वराळे मित्राकडे रमाईला पाठवले व काही दिवस तिकडेच राहायला सांगितले. वराळे काका धारवाड मध्ये लहान मुलांचे वस्तीगृह चालवत असत. त्या वस्तीगृहाच्या आवारात अनेक लहान मुले खेळायला येत असत. एकदा अचानक दोन दिवस ती लहान मुले खेळायलाच आली नाही. म्हणून रमाईनी वराळे काकांना विचारले, दोन दिवस झाली ही मुले कुठे गेली आहेत खेळायला आवारात कां आली नाही. त्यावेळी वराळे म्हणाले, ती लहान मुले दोन दिवसापासून उपाशी आहेत. कारण वस्तीगृहाला जे अन्नधान्याचे अनुदान महिन्याला मिळायचे ते अजून मिळालेले नाही. ते मिळायला अजून तीन दिवस लागतील. अजून तीन दिवस ही मुले उपाशीच राहणार आहेत. त्यामुळे ती खेळायला बाहेर आली नाहीत. ते रमाईला कंठ दाटून सांगत असतांना, रमाई लगेच आपल्या खोली मध्ये गेल्या आणि रडत बसल्या त्यांनाही ते दु:ख सोसावेना. कपाटातला सोनं ठेवलेला डबा आणि आपल्या हातातील सोन्याच्या बांगड्या काढून वराळे यांच्याकडे देऊन म्हणाल्या, तुम्ही ह्या बांगड्या आणि डबा ताबडतोब विकून किंवा गहान ठेवून ह्या लहान मुलांसाठी खाण्याच्या वस्तू घेऊन या. मी अजून तीन दिवस ही लहान मुले उपाशी नाही पाहू शकत. त्यावेळी वराळे त्या बांगड्या आणि डबा घेऊन जातात आणि लहान मुलांसाठी जेवणाच्या वस्तू घेऊन येतात, लहान मुले त्यावेळी पोटभरून जेवण झाल्यावर. खूप आनंदी असतात. हे पाहून रमाई देखील आनंदी झाल्या. त्यांचा आनंद गगनात मावेनासा झाला, मन गहिवरुन आलं. सगळी लहान मुले रमाबाई यांना रमाआई म्हणून नाचू बागडू लागली. आणि त्या क्षणा पासून रमाबाई ही माता रमाई झाली. आणि ती सगळ्यांची आई झाली.

ख्यातनाम गायक, मिलिंद शिंदे म्हणतात,
भुकेल्या मुलांची दशा पाहुनी, भुकेल्या मुलांची दशा पाहुनी,
बांगड्या सोन्याच्या रमानं दिल्या काढुनी.. धन्य रमाई । धन्य रमाई ।

अस्पृश्यतेच्या अग्निदिव्यातून होरपळून निघालेले बाबासाहेब आता समाजाला अस्पृश्यतेच्या रोगातून मुक्त करण्यासाठी व त्यासाठी निष्णात डॉक्टर होण्यासाठी अपार कष्ट घेऊ लागले. अर्धपोटी उपाशी राहून १८-१८ तास अभ्यायस करु लागले. त्याच वेळी रमाईने आपल्या. निष्ठेने, त्यागाने आणि कष्टाने स्वतःच्या संसाराचा गाडा हाकलून बाबासाहेबांना ध्येय गाठण्यासाठी मदत करत होती. डॉ. बाबासाहेब परदेशातून शिक्षण

घेऊन मुंबईला आले असता, त्यांच्या स्वागताला सर्व आंबेडकरी समाज व त्यांना मानणारा चाहता वर्ग मुंबई बंदरात आला. साहेबांचे स्वागत बघण्यासाठी माईला सुध्दा जायचे होते. परंतू, नेसण्यासाठी चांगली साडी नव्हती तेव्हा त्यांनी छत्रपती शाहू महाराजांनी बाबासाहेबांच्या सत्कारप्रसंगी दिलेला भरजरी फेटा नेसून बाबासाहेबांच्या स्वागतासाठी आल्या. ते बोटीतून उतरताच जनासागर उफाळून आला, त्यांच्या जयजयकाराने बंदर दुमदुमून गेले. अनेकजण त्यां ना भेटत होते, हस्तांदोलन करीत होते. पण रमाई मात्र लांब कोपऱ्यात उभी दिसताच, बाबासाहेबांची नजर त्यांच्या रामूवर गेली, ते जवळ गेले. त्यांनी विचारले, रामू ! तू लांब का उभी राहीलीस'? रमाई म्हबणाली, तुम्हाला भेटण्यासाठी सारा समाज आतूर झाला असतांना मी तुम्हाला आधी भेटणे योग्य नव्हते, म्हणुन तर मी अशी लांब उभी आहे, शेवटी, मी तर तूमची पत्नीच आहे. मी तुम्हांस कधीही भेटू शकते.

रमाईंनी अठ्ठावीस वर्षे बाबासाहेब आंबेडकर यांना साथ दिली. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या अध्ययनात व्यत्यय येऊ नये म्हणून त्या राजगृहाच्या प्रवेशद्वारावर तासनतास बसून राहायच्या. बाबासाहेबांना कोणी भेटायला आल्यावार त्यांच्याशी तितक्याच अदबीने वागत, साहेब पुस्तकाच्या कोंडाळ्यात आहेत, नंतर भेटा. असे म्हणत. आलेल्याची रवानगी करताना त्याचे नाव, गाव, कामाचे स्वरूप, पुन्हा कधी येणार आहात, हे सारे एका नोंदवहीत टिपण्यास सांगत, इतकी ती त्यांना जोपासत होती. हळवं मन मितभाषी अत्यंत स्वाभिमानी अशा रमाई होत्या.

साहेबांसाठी जिवाचं रान करणारी रमाई त्यांना कसलीही इजा होणार नाही यासाठी धडपडणारी रमाई !

रमाईचं शरीर काबाड कष्टाने पोखरून खंगुन गेलं होतं, रमाईचा आजार बळावला होता. बाबासाहेबांनी सर्व नामांकित डॉक्टरांना पाचारण केले. पण अंगात त्राण नसल्यामुळे त्या बोलू शकत नव्हत्या. बाबासाहेबांच्या आग्रहामुळे रमाई थोडी कॉफी किंवा मोसंबीचा रस पीत असत. त्यांचा आजार काही केल्या बरा होत नव्हता. बाबासाहेबांना दुःख अनावर होत होतं. अस्वस्थपणा जाणवत होता, ते काहीच बोलू शकत नव्हते, निमूटपणे रमाई कडे बघत होते. दादरच्या राजगृहासमोर लाखो लोक जमले होते. यशवंताबरोबर दीनांना पोरका करणारा दिवस उजाडला. २७ मे १९३५ रोजी सकाळी ९ वाजता रमाईची प्राण ज्योत मावळली. सर्व परिसर आकांतात बुडाला. कोट्यवधी रंजल्या गांजल्याची रमाई माता त्यांना अंतरली होती. दुपारी २ वाजता रमाईची प्रेतयात्रा वरळी स्मशानाकडे निघाली. आम्हा दुरावली मायेची सावुली. निर्वाण पावली आमची रमाई माऊली. पहाडासारखे बाबासाहेब ढसाढसा रडले. जवळ जवळ तीस वर्षांच्या संसारात प्रेमाने व धैर्याने भक्कम सोबत देणाऱ्या रमाबाई मध्येच अचानक सोडून न परतीच्या वाटेने कायमच्या दूर निघून गेल्या त्यामुळे बाबासाहेब आपल्या संसारात अगदी एकाकी पडले.

बाबासाहेब आंबेडकरांचे रमाबाईवर निस्सीम प्रेम होते. तिचे कष्ट पाहून त्यांचे मन तुटायचे. त्यांनी आपल्या रामूला पाठवलेल्या पत्रात त्यांच्या या भावना प्रतिबिंबित व्हायच्या.

'थॉट्स ऑन पाकिस्तान' हा आपला ग्रंथ बाबासाहेबांनी आपल्या 'प्रिय रामू' ला अर्पण केला. अर्पणपत्रिकेत बाबासाहेबांनी लिहिले आहे की, ''तिच्या हृदयाचा चांगुलपणा, मनाची कुलीनता आणि शीलाच्या पावित्र्यासह तिचे शालीन मनोधैर्यनी माझ्याबरोबर दुःख सोसण्याची तिची तयारी अशा दिवसांत तिने मला दाखविली- जेव्हा मी नशिबाने लादलेला मित्रविरहित काळ चिंतेसह कंठीत होतो. या बिकट परिस्थितीत साथ देणाऱ्या रामूच्या आठवणींत कोरलेले हे प्रतीक...'' आपल्या पत्नीबद्दलच्या भावना बाबासाहेबांच्या या अर्पणपत्रिकेतून व्यक्त झाल्या आहेत. आजच्या दिनी माता करुणामूर्ती रमाईच्या १३६ व्या जयंती निमीत्त विनम्र अभिवादन !

****

प्रविण बागडे
जरीपटका, नागपूर - १४
भ्रमणध्वनी : ९९२३६२०९१९

माता रमाई यांच्या १२६ व्या जयंतीनिमित्त वैशाली बुद्ध विहार बौद्ध नगर लातूर येथे अभिवादनाचा कार्यक्रम

लातूर- माता रमाई यांच्या १२६ व्या जयंतीनिमित्त वैशाली बुद्ध विहार बौद्ध नगर लातूर येथे अभिवादनाचा कार्यक्रम आयोजित करण्यात आला. यावेळी प्रथम भगवान बुद्ध बाबासाहेब आंबेडकर व माता रमाईच्या प्रतिमेला पुष्प पुष्पहार अर्पण करण्यात येऊन बुद्ध वंदना घेण्यात आली यावेळी बोलताना केशव कांबळे म्हणाले की बाबासाहेब आंबेडकर विषमते विरुद्ध लढत होते तर माता रमाई संसारातल्या गरीबीशी लढत होती उच्च शिक्षणासाठी परदेशात बाबासाहेब असताना संसार चालवण्यात गरीबीच्या ज्या झळा सहन कराव्या लागल्या एक वेळ उपाशी राहून रमाईने संसार केला बाबासाहेबांना शिक्षणात खंड तर पडू दिला नाहीच पण घरच्या गरीबीची जाणीव होऊ दिली नाही प्रसंगी मोल मजुरी केली गौऱ्या विकून नेटान संसार केला आणि बाबासाहेबांना त्यांच्या शिक्षणासाठी मदत केली रमाईच्या त्यागातूनच खऱ्या अर्थानं बाबासाहेबांच्या शिक्षणाला फार मोठा हातभार लागत होता औषधा विना मुले गेली ते दुःख पचवून बाबासाहेबांना खंबीर साथ देणारी रमाई महान होती असे सविस्तर मार्गदर्शन यावेळी केले.या कार्यक्रमाला सूर्यभान लातूरकर, दामू कोरडे, जगन्नाथ सुरवसे, अशोकराव सातपुते, गौतम चिकाटे, उत्तम गायकवाड, विजय सातपुते ,अशित कांबळे, अमोल इंगळे, भारत जोगदंड भरत कांबळे,लता चिकटे, आशा बानाटे ,रमा चिकटे, आशा गायकवाड ,मीना सुरवसे, जनाबाई सोनवणे, गुणाबाई कांबळे, शारदा कांबळे, शारदा सातपुते ,आदी सह जनसमुदाय उपस्थित होता .या कार्यक्रमात कार्य गौरव पुरस्कार मिळाल्याबद्दल शीला वाघमारे यांचा तर २५ खुर्च्या बुद्ध विहाराला दान दिल्याबद्दल गुणाबाई कांबळे यांचा शाल व पुष्पहार आणि सत्कार करण्यात. आला व आभार प्रदर्शन सूर्यभान लातूरकर यांनी मांडले व कार्यक्रमाची सांगता झाली

त्यागमूर्ती माता रमाई भीमराव आंबेडकर जयंती दिनी विनम्र अभिवादन

लातूर :- त्यागमूर्ती माता रमाई भीमराव आंबेडकर जयंती दिनी माता रमाई स्त्री रुग्णालय लेबर कॉलनी, लातूर येथे रुग्णालयाचे डॉक्टर्स, कर्मचारी व सातकर्णी महाविहार धम्मसेवकांच्यावतीने माता रमाई यांना अभिवादन करण्यात आले. कार्यक्रमाच्या प्रारंभी त्यागमूर्ती माता रमाई भिमराव आंबेडकर यांच्या प्रतिमेला पुष्पहार अर्पण करून धुपाने व दीपाने रुग्णालयाचे वैद्यकीय अधीक्षक डॉ. रवींद्र भालेराव यांच्या हस्ते अभिवादन करण्यात आले. त्यानंतर रुग्णांना अल्पोपहाराचे वाटप करण्यात आले. या प्रसंगी डॉ. कलशेट्टी, पल्लवी चव्हाण, सहाय्यक अधिसेवीका ज्ञानेश्वरी बटवाड, परीसेवीका, बेडगे मॅडम, गायकवाड मॅडम, गोचडे मॅडम, कर्डीले मॅडम, चव्हाण सर, निलेश बनसोडे, किरण कनकुटे, प्रकाश वाघमारे, उदय सोनवणे, मिलिंद धावारे व रुग्णालयातील कर्मचारी तथा मोठ्या संख्येने नागरिकांची उपस्थिती होती.

किनवट तालुक्यात यंदा तुरीचा उतारा कमी खर्चापेक्षा उत्पन्न कमी होत असल्याने बळिराजा अडचणीत:

shutterstock.com · 1467898517

किनवट.ता.प्रतिनिधी / शेख शौकत :- उतारा कमी लागत असल्यामुळे : यावर्षी सोयाबीन पाठोपाठ खरिपातील शेवटचे पीक असलेल्या तुरीने शेतकऱ्यांच्या हातावर तुरी दिल्या आहेत. तूर पिकाची कापणी करून काढणी अंतिम टप्प्यात आली आहे. एकरी एक, दोन आणि क्वचित ठिकाणी तीन पोत्यांचा उतारा लागत आहे. लागवड खचपिक्षा शेतकऱ्यांचे आर्थिक बजेट कोलमडले आहे. वर्षभराचे आर्थिक गणित सांभाळणाऱ्या खरीप हंगामातील सोयाबीन पिकाने यावर्षी शेतकऱ्यांना चांगलेच अडचणीत आणले आहे. हंगामाच्या सुरवातीपासूनच संकटाची मालिका शेतकऱ्यांची पाठ सोडत नसल्याने त्यांचे कंबरडे मोडले आहे. उत्पादनात झालेल्या प्रचंड घटीने लागवड खर्चासाठी लागलेले कर्ज फेडायचे कसे, हा गंभीर प्रश्न शेतकऱ्यांसमोर उभा ठाकला आहे. खरिपातील सर्वच पिकांना यावर्षी पेरणीपासून धोका राहिलेला आहे. उडीद, मूग, सोयाबीन आदी पिकांच्या उत्पादनात कमालीची घट झालीच आहे, पण आता तुरीनेही शेतकऱ्यांना हताश केल्याने शेतकरी दुहेरी संकटात सापडला आहे. काही दिवस स्वच्छ वातावरणामुळे तुरीच्या पिकाने चांगलाच बहर धरला होता, पण हे समाधान औटघटकेचे ठरले. नोव्हेंबरच्या अखेर ऐन फुलांच्या अन् बहारच्या मोसमातच अवकाळी पावसाने थैमान घातले होते. त्यामुळे जिल्ह्यातील बऱ्याच भागात पहिला बहर गळून पडलेल्या तुरीला नवीन फुलांचा बहर धरला होता. त्याच आशेवर शेतकऱ्यांना तुरीच्या उताऱ्याची अपेक्षा होती. परंतु, सद्यस्थितीत तुरीच्या पिकाची काढणी अंतिम टप्प्यात असून एकरी उतारा एक, दोन किंवा क्वचित तीन पोत्यांचा लागत असल्याची माहिती शेतकऱ्यांकडून मिळाली आहे. ८८ तुरीला एकरी १४ ते १५ हजार रुपये खर्च येतो. मात्र उत्पन्न एकरी दोन पोते झाले आहे. अशा परिस्थितीत कर्जाची परतफेड कशी करावी आणि घरखर्च कसा भागवायचा, असे अनेक प्रश्न निर्माण झाले आहेत.

महाराष्ट्रात पिकतोय अन् तेलंगणात विकतोय ! सीसीआयचे कापूस खरेदी केंद्र सुरू नसल्याने व्यापाऱ्यांची चांदी; शेतकऱ्यांचे नुकसान:

किनवट.ता.प्रतिनिधी / शेख शौकत :- किनवट तालुक्यात सीसीआयचे कापूस खरेदी सुरू झाले नाहीत आणि खुल्या बाजारात पांढऱ्या सोन्याला कवडीमोल भाव मिळत आहे. बळीराजाने घाम गाळून उत्पादित केलेला कापूस व्यापारी कमी भावाने खरेदी करीत असून, हाच कापूस तेलंगणातील आदिलाबादच्या सीसीआय केंद्रावर विक्री केला जात असल्याने व्यापाऱ्यांची चांदी होत आहे. तालुक्याच्या परिसरात सध्या खासगी व्यापारी ६ हजार २०० ते ६ हजार ३०० रुपये प्रति क्विंटल भावाने कापूस खरेदी करीत आहेत. त्यानंतर प्रतिक्विंटल ६२०रुपयांची तफावत ७,०२०रुपये लांब धाग्याच्या व ६ हजार ६२० रुपये आखूड धाग्याच्या कापसाला प्रति क्विंटल भाव आहेत. मात्र, भाव कोसळल्याने खासगी व्यापारी ६२०० ते ६३०० रुपये प्रति विचेटल दराने कापूस खरेदी करीत आहेत. तोच कापूस व्यापारी आदिलाबाद येथे नेऊन ६ हजार ९२० रुपये प्रति क्विंटल दराने विकू लागले आहेत, तेलंगणा पासिंगचे पिकअप वाहन व काही मोठ्या वाहनाने हा कापूस नेला जात असल्याचे पाहावयास मिळत आहे. कापसाचा हंगाम गेला तरी सीसीआयने किनवट तालुक्यात कापूस खरेदी केंद्र सुरू केले नाही, हे विशेष. व्यापारी हाच कापूस आदिलाबादच्या कापूस बाजारपेठेत सीसीआय केंद्रावर तेलंगणाच्याच विश्वासू व नातेवाईकांच्या नावे ६ हजार ९२० रुपये प्रति क्विंटल दराने टाकला जात आहे. त्यांच्याच नावाने पट्टी केलीजात आहे, इमानदारीवर हा कापूस विक्रीचा खेळ सध्या सुरू आहे. अतिविश्वासू शेतकऱ्यांच्या नावाने कापूस सीसीआयच्या खरेदी केंद्रावर टाकला जात आहे. विदर्भ व तेलंगणाच्या सीमेवर किनवट हा तालुका असून विदर्भ, तेलंगणाप्रमाणेच सीमावर्ती किनवट तालुक्यातील शेतकरी कापूस हे पीक घेतात. लांब धागा, पण भाव मिळेना विशेषतः लांब धागा असलेली कापूस व्हरायटी शेतात पेरतात. मात्र, शेतकऱ्यांच्या कापसाला शासनाचा हमी भाव मिळत नाही. आखूड धाग्याच्या कापसाचा भाव दिला जातो. विदर्भ, तेलंगणाच्या सीमेवर असलेल्या किनवट तालुक्यात खरे तर सीसीआयची कापूस खरेदी व्हायला हवी; मात्र लोकप्रतिनिधींच्या उदासीन धोरणाने शेतकऱ्यांचे हित जोपासले जात नाही. परिणामी, कापूस उत्पादक शेतकऱ्यांना, खासगी व्यापाऱ्यांना हमी भावापेक्षा कितीतरी कमी भावाने कापूस विकून मोकळे व्हावे लागत आहे.

समता प्रस्थापित करण्यासाठीच अण्णा साठे यांनी बंडखोर नायक उभे केले -डॉ.संजय शिंदे

छ. संभाजी नगर /प्रतिनिधी :- अण्णा भाऊ साठे यांनी समाजात लोकशाही मूल्ये रूजविण्यासाठीच कथा , कादंबरी, नाटक, लोकनाट्य, या वाङ्मय प्रकारातून बंडखोर नायक, नायिका उभ्या केल्या असे प्रतिपादन महाराष्ट्र शासनाच्या साहित्यरत्न , लोकशाहीर अण्णाभाऊ साठे चरित्र साधने प्रकाशन समितीचे सदस्य सचिव प्रा.डॉ.संजय शिंदे यांनी डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर मराठवाडा विद्यापीठाच्या लोकशाहीर अण्णा भाऊ साठे अध्यासनाने आयोजित केलेल्या राष्ट्रीय परिषदेचे उदघाटन करतांना केले

दिनांक ३ फेब्रुवारी २०२४ रोजी डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर मराठवाडा विद्यापीठ व लोकशाहीर ,अण्णाभाऊ साठे अध्यासनाच्या वतीने नाट्य विभागात आयोजित 'नाट्य आणि साहित्याच्या अनुषंगाने लोकशाहीर अण्णा भाऊ साठे यांचे विचार ' या एकदिवसीय राष्ट्रीय परिषदेचे उदघाटक म्हणून डॉ. संजय शिंदे बोलत होते ते पुढे म्हणाले की, बुध्द, कबीर,छ.शिवाजी महाराज,महात्मा फुले, राजर्षी शाहू महाराज, डॉ बाबासाहेब आंबेडकर, कार्ल मार्क्स यांचे विचार आणि तत्वज्ञान याचे दर्शन अण्णाभाऊ साठे यांच्या संबंध साहित्यातून होते, याबरोबरच संविधानाने दिलेली लोकशाही मूल्ये रूजविण्यासाठी अण्णाभाऊंनी विविध जाती जमातीतील बंडखोर नायक उभे केले या कार्यक्रमाच्या अध्यक्षस्थानी सरस्वती भुवन महाविद्यालयाच्या संगीत विभागाचे प्रमुख,प्रा. डॉ. संजय मोहोड हे होते अध्यक्षीय समारोप करताना मोहोड म्हणाले की, अण्णाभाऊच्या शाहिरी,छक्कड गीतामधील नायक हे रडणारे नसून लढणारे आहेत संयुक्त महाराष्ट्राच्या लढ्याचे रणसिंग अण्णा भाऊंच्या माझी मैना गावावर राहिली माझ्या जीवाची होतीय काहीलीया गीताने फुंकले या कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक अध्यासनाच्या प्रमुख डॉ. वैशाली बोदेले यांनी केले, पाहुण्यांचा परिचय वैशाली दाभाडे यांनी करून दिला, या परिषदेत २५ संशोधकांनी आपले शोध निबंध सादर केले,या कार्यक्रमाला डॉ.संजय पाईकराव, डॉ.गितांजली बोराडे, डॉ.निर्मला जाधव, डॉ.गौरी कल्लावार, डॉ.किर्तीमालिनी जावळे, डॉ.विशाखा कांबळे, डॉ.पांडुरंग गादेकर यांची प्रमुख उपस्थिती होती.कार्यक्रमाच्या सुरूवातीला प्रा.गजानन दांडगे, डॉ.शेषराव पठाडे यांनी 'नमुया आधी देशभारती' हे गीत सादर केले,उदघाटन झाल्यानंतर विद्या धनेधर, नितीन ससाणे, डॉ.सुनिल टाक, अर्जुन सोमवंशी,आकाश गवळी, डॉ.पठाडे, यांनी 'जग बदल घालुनी घाव, सांगून गेले आम्हा भिमराव 'हे गीत गायले हा कार्यक्रम यशस्वी करण्यासाठी डॉ.अमजद सय्यद,प्रा.संतोष गालफाडे, रामदास ठोके, जयदत्त शुक्ला,सुरे,घोरपडे आडे यांनी प्रयत्न केले,कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन विशाखा शिरवाडकर यांनी केले तर उपस्थितांचे आभार डॉ विशाखा कांबळे यांनी मानले

जवाहर नवोदय विद्यालयाची शनिवारी प्रवेश परीक्षा

लातूर, दि. ७ (जिमाका): येथील जवाहर नवोदय विद्यालयातील इयत्ता नववी आणि इयत्ता अकरावीमधील रिक्त जागा भरण्यासाठी १० फेब्रुवारी २०२४ रोजी सकाळी १० वाजता लेखी परीक्षा होणार आहे. इयत्ता नववीची प्रवेश परीक्षा लातूर जवाहर नवोदय विद्यालय येथे होणार असून ४८३ विद्यार्थी परीक्षा देतील. तसेच इयत्ता अकरावीची प्रवेश परीक्षा लातूर येथील माऊंट लिट झी स्कूल येथे होणार असून ८४ विद्यार्थी ही परीक्षा देतील. जवाहर नवोदय विद्यालयात इयत्ता सहावीसाठीच्या ८० जागासाठीची प्रवेश परीक्षा होऊन विद्यार्थ्यांना इयत्ता बारावीपर्यंतचे शिक्षण नवोदय विद्यालयात दिले जाते. परंतु, इयत्ता सहावी ते आठवीपर्यंत जे विद्यार्थी विद्यालयातून आपले प्रवेश रद्द करतात, त्यांच्या जागा पुन्हा इयत्ता नववीमध्ये भरल्या जातात. तसेच इयत्ता नववी दहावीतून जे विद्यार्थी विद्यालयातून आपले प्रवेश रद्द करतात. त्यांच्या जागा पुन्हा इयत्ता अकरावीमध्ये भरल्या जातात. प्रवेश परीक्षा लेखी स्वरुपाची असून या परीक्षेसाठी ऑनलाईन अर्ज केलेल्या विद्यार्थ्यांचे परीक्षा प्रवेशपत्र या संकेतस्थळावर उपलब्ध झाले आहे. परीक्षेवेळी या प्रवेशपत्राची प्रिंट घेवून येणे आवश्यक आहे. परीक्षा केंद्रावर जाण्यापुर्वी प्रवेशपत्रावर दिलेल्या सर्व सूचना काळजीपूर्वक पाहाव्यात. याबाबत अधिक माहितीसाठी प्रवेश परीक्षा प्रभारी बी.डी. शेख (भ्रमणध्वनी क्र. ९८१७८३४९३०) किंवा व्ही. एच. खिल्लारे (भ्रमणध्वनी क्र. ९८६०५६८८४०) यांच्याशी संपर्क साधावा, असे आवाहन प्राचार्य संजय पाटील यांनी केले आहे.

नगरिकांच्या तीव्र विरोधा मुळे देशी दारूचे सर्व परवाने रद्द

उल्हासनगर / प्रतिनिधी : उल्हासनगर च्या नेहरू चौक परिसरातील संतोषी माता नगरात काही असामाजिक तत्वानी पैशा च्या जोरावर बेकायदेशीर पणे देशी दारूचा परवाना मिळवून परिसरातील वातावरण दूषित करण्याचा डाव भाजपाचे माजी नगरसेवक राजेश वधारिया यांनी हणून पाडला असून शेवटी उत्पादन शुल्क विभागाने या देशी दारू चे सर्व परवाने रद्द केल्याने स्थानिक नागरिकांनी जल्लोष केला आहे. उल्हासनगर कँप २ येथील बॅरेक नंबर ५२१ संतोषी माता नगरातील हनिमून कॉटेज या ठिकाणी देशी दारू चा परवाना जारी करण्यात आला होता. उत्पादन शुल्कविभागाच्या अधिकाऱ्यांनी कोणती ही शहा निशा ना करता रहीवाशी क्षेत्रात देशी दारुचा परवाना कसा काय दिला असा प्रश्न उपस्थित झाल्या नंतर स्थानिक नागरिकांनी भाजपा चे माजी नगरसेवक राजेश वाधारिया यांच्या कडे तक्रार केली. तेव्हा श्री वधारिया यांनी स्थानिक नागरिकांना घेऊन शिवसेनेचे खासदार डॉ . श्रीकांत शिंदे यांची प्रत्यक्ष भेट घेऊन देशी दारूच्या दुकानाचा परवाना रद्द करण्या ची मागणी केली होती. दरम्यान डॉ . श्रीकांत शिंदे यांनी त्वरित संबंधित विभागाच्या अधिकाऱ्यांना परवाना रद्द करण्याची सूचना दिली. या परिसरात देशी दारू चा धंदा बंद झाल्याने स्थानिक नगरिकांनी खास करून महिलांनी खासदार डॉ . श्रीकांत शिंदे आणि राजेश वधारिया यांचे आभार मानले आहे.

ऑनलाइन फ्रॉड करणाऱ्या नायजेरियन आरोपीला पुण्यातून अटक उल्हासनगर क्राईम ब्रांच ची मोठी कामगिरी

उल्हासनगर / प्रतिनिधी : उल्हासनगरात ऑनलाइन फ्रॉड करणाऱ्या नायजेरियन आरोपीला उल्हासनगर क्राईम ब्रांचच्या पथकाने एका चोरीच्या गुन्ह्यात पुण्यामधून अटक केली आहे. त्याच्याकडून जवळपास ८० हजार रुपयांचा मुद्देमाल हस्तगत करण्यात आला आहे. उल्हासनगर अंबरनाथ बदलापूर या शहरात चोरट्यांनी डिजिटल युगात चोरी करण्यासाठी ऑनलाइन फ्रॉड हा नवीन मार्ग शोधला आहे. अलेक्झांडर विलीयम्स इफान्सी असे अटक करण्यात आलेल्या नायजेरियन आरोपीचे नाव आहे. अलेक्झांडर हा पुण्याच्या वडाचीवाडी या ठिकाणी राहणारा आहे. ३० ऑक्टोंबर २०२३ रोजी सकाळच्या सुमारास फिर्यादी सुरेश गौडा यांच्या मोबाईलवर एक अज्ञात मोबाईल क्रमांकावरून फोन आला. त्यांनी गौडा यांना इंग्लीशमध्ये सांगितले की मी डेंग डॅनियल बोलतोय, तुम्ही व्यवसायीक कर्जाकरीता बॅकेत चौकशी करीत होते . त्यामुळे मी तुम्हाला फोन केला आहे, मी कर्ज देतो, परंतू तुम्हाला कस्टम ड्युटीसाठी रक्कम भरावी लागेल. असे सांगुन त्या नंतर इन्कम टॅक्स करीता रक्कम भरावी लागेल असे सांगुन गौडा यांची एकुण तीन लाख तीन हजार ६९९ रूपयांची ऑनलाईन फसवणुक केली. या बाबतची तक्रार बदलापूर पश्चिम पोलीस ठाण्यात दाखल करण्यात आली होती. या गुन्ह्याचा समांतर तपास करतांना उल्हासनगर गुन्हे शाखेचे पोलीस हवालदार चंद्रकांत पाटील आणि सतीश सपकाळे यांनी तांत्रिक विश्लेषणाच्या आधारे आरोपी अलेक्झांडरची संपुर्ण माहिती काढली. या माहितीच्या आधारे पोलीस उपनिरीक्षक श्याम रसाळ, सतीश सपकाळे, चंद्रकांत पाटील, योगेश वाघ यांनी पुणे येथील वडाची वाडी येथे लपून बसलेल्या अलेक्झांडर याला सापळा रचून अटक केली . त्याच्याकडून लॅपटॉप, दोन मोबाईल, तीन एटीएम कार्ड जप्त करण्यात आले आहेत. अलेक्सझन्डर याच्या अटके नंतर ऑनलाईन फसवणूकी चे अनेक प्रकरण उघडकीस येणार असल्याची माहिती पोलिसांनी दिली आहे.

विकासरत्न विलासराव देशमुख यांच्या पूर्णाकृती पुतळ्याचे १८ ला अनावरण

लातूर : प्रतिनिधी मराठवाड्यात सहकारी साखर कारखानदारी यशस्वी करुन या विभागाचे विशेष करुन ग्रामीण भागाचे मागासलेपण दूर करण्यात महत्वाचे योगदान देणारे माजी मुख्यमंत्री आदरणीय विलासराव देशमुख यांच्या प्रेरणेतून यशस्वी वाटचाल करीत असलेल्या विलास साखर कारखान्यावर त्यांचा पूर्णाकृती पुतळा उभारण्यात आला आहे. या पुतळ्याचे सोबतच विलास भवन या कारखान्याच्या प्रशासकीय इमारतीची शिलान्यास काँग्रेस पक्षाचे महासचिव महाराष्ट्र प्रभारी रमेश चेन्निथला यांच्या हस्ते दि. १८ फेब्रुवारी रोजी सकाळी ११.१० वाजता होणार आहे.लातूर जिल्ह्यात सहकार आणि साखर उदयोगाची उभारणी करणारे महान नेते, शेतक-यांचे कैवारी, महाराष्ट्राचे माजी मुख्यमंत्री, माजी केंद्रिय मंत्री विलासराव देशमुख यांच्या पुर्णाकृती पुतळ्याचे अनावरण आणि कारखान्याच्या 'विलासभवन' या प्रशासकीय इमारतीचा शिलान्यास कार्यक्रम आपल्या सर्वांसाठी एक प्रेरणादायी क्षण असेल. हा कार्यक्रम आपल्यासाठी एक ऐतिहासिक क्षण आहे. लातूर तालुक्यासह जिल्ह्यातील अतिरीक्त ऊसाचा प्रश्न सोडविण्यासाठी आणि बेरोजगार युवकांच्या हाताला काम देण्यासाठी विकासरत्न विलासराव देशमुख यांच्या संकल्पनेतून विलास सहकारी साखर कारखान्याची उभारणी झाली. या कारखान्याने उभारणीपासून माजी वैद्यकीय शिक्षण व सांस्कृतिक कार्य मंत्री, आमदार अमित विलासराव देशमुख यांच्या नेतृत्वाखाली यशस्वी वाटचाल केली आहे.विलास सहकारी साखर कारखाना लि., वैशालीनगर, निवळी ता. जि. लातूर येथे उभारण्यात आलेल्या महाराष्ट्र राज्याचे माजी मुख्यमंत्री, माजी केंद्रिय मंत्री विकासरत्न विलासराव देशमुख यांचा पुर्णाकृती पुतळाचे अनावरण आणि 'विलासभवन' कारखान्याच्या प्रशासकीय इमारतीचा शिलान्यास करण्यासाठी विकासरत्न विलासराव देशमुख स्मृति सोहळा रवीवार दि. १८ फेब्रुवारी २०२४ रोजी सकाळी ११.१० वाजता आयोजित करण्यात आला आहे.

PRINTED BY MAHESH MOTIRAM RATHOD, OWNED, PUBLISHED & EDITED BY ASHOK NAMDEVRAO HANWATE, PRINTED AT MAYUR PRINTERS, PLOT No. B-28, MIDC, NEAR BUS STAND 03, LATUR, Tq. & DIST. LATUR - 413512 (M.S.) PULISHED AT : KHADAK HANUMAN, MILIND NAGAR, LATUR TQ. & DIST. LATUR - 413512 (M.S.) EDITOR : ASHOK NAMDEVRAO HANWATE